Zilkade 1440

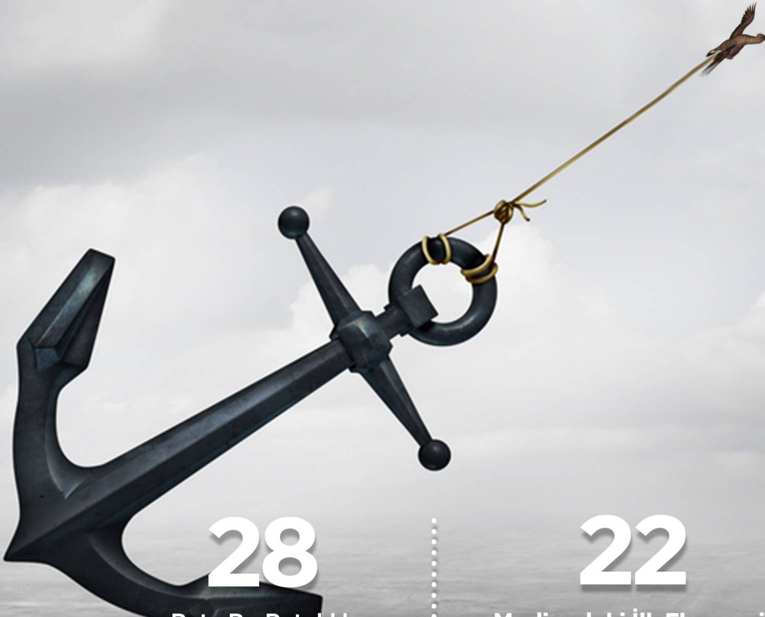
tevhid

"Tağuta kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı müjdele!" (39/Zümer, 17)

AYLIK İSLAMİ EĞİTİM DERGİSİ | TEMMUZ '19 | YIL: 8 | SAYI: 83 | FİYATI: 9₺ | ISSN: 2148-4635

HASBİHÂL' 04

DAVA ADAMI OLMAK İÇİN Nelere Dikkat Etmeliyiz?

EDİTÖR

بسم الله الرحمن الرحيم

Kıymetli okurlar,

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Dergimizin Temmuz sayısında siz kardeşlerimizle beraberiz. 83. Sayımızda –önceki sayılarımızda da olduğu gibi- Halis Hocamızın Hasbihâl yazıları ile beraber, hocalarımızın farklı alanlarda yazdıkları (Müslümanlık ve İslam, Kısa surelerin tefsiri, Müslimin Ahlakı ve Akidesi, çocuk eğitimi, sağlık vb...) birçok konuyu siz kardeşlerimizin istifadesine sunuyoruz.

Bu sayıda Hocamıza sorulan sorulardan bazılarına bakalım:

Soru: Kıymetli Hocam! Ben ilim talep eden bir ev hanımıyım. Günlük müsait olduğum 3-4 saatim var. Tefsir çalışmak istiyorum. Hangi kaynaklarla ve nasıl bir metot izleyerek çalışmamı önerirsiniz?

Soru: Hocam! Biz cezaevinde kalan kardeşleriniziz. Şunu öğrenmek istiyoruz: Hadis kitaplarına bakıp amel edebilir miyiz? Özellikle fıkhi konularda hadislerin zahiriyle amel ediyoruz. Sizin düşüncenizi öğrenmek istiyoruz.

Soru: Hocam! Dava adamı olmak için ihtiyacımız olan şey nedir? Nelere dikkat etmeliyiz?

Yüce Rabbimiz okuyup anlamayı, yaşayarak onu razı etmeyi hepimize müyesser kılsın.

Sizleri dergimizle başbaşa bırakıyor, Allaha emanet ediyoruz. Selametle kalın...

Editör

tevhid

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
Abdullah DEMİR

Yayın Türü
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik
www.tevhiddergisi.org
tevhiddergisi@gmail.com

Adres
Kirazlı Mh. Mahmutbey Cd. No: 120
34212 Bağcılar/İSTANBUL

Abonelik
0 (545) 762 15 15

Yazışma Adresi
Abdullah DEMİR
Güneşli Merkez Postane P.K. 51
Bağcılar/İSTANBUL

Basım
Mavi Ay Ofset, Litros yolu 2. Mat. Sit.
Giriş kat 1BF2 Topkapı/İSTANBUL
0 (212) 613 47 65

Dergi içerisinde yer alan
yazılardan ilgili yazar mesuldür.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Satış Noktaları, Tevhid Kitabevi
İstanbul : Kirazlı Mh. Mahmutbey Cd. No: 120/A 34212 Bağcılar/İSTANBUL 0 545 762 15 15
Ankara : Piyade Mh. İstasyon Cd. No: 190 Etimesgut/ANKARA 0 543 225 50 48
Diyarbakır : Kaynartepe Mh. Gürsel Cd. No: 90/A 21090 Bağlar/DİYARBAKIR 0 543 225 50 43
Konya : Mengene Mh. Büyük Kumköprü Cd. No:78/A 42020 Karatay/KONYA 0 543 225 50 49
Van : Vali Mithatbey Mh. Koçibey Cd. Armoni İş Mer. No: 14/D 65100 İpekyolu/VAN 0543 225 50 45

İrtibat Büroları
Merkez : Kirazlı Mh. Mahmutbey Cd. No: 120 34212 Bağcılar/İSTANBUL
Avcılar : Yeşilkent Mh. Balık Yolu Cd. G-33 Sk. No: 1 Kat: 2 34325 Avcılar/İSTANBUL
Sultangazi : İsmetpaşa Mh. 90. Sk. No: 4 34270 Sultangazi/İSTANBUL
Diyarbakır : Mezopotamya Mh. 327. Sk. Seval Kent Sitesi A Blok No: 1/A Kayapınar/DİYARBAKIR
Konya : Mengene Mh. Büyük Kumköprü Cd. No:78/A 42020 Karatay/KONYA
Van : Bahçıvan Mh. Sıhke Cd. Karatekin Sk. Yavuz Canlı Apt. Kat: 2 65040 İpekyolu/VAN
Bursa : Bağlarbaşı Mh. Nilüfer Cd. 2. Fırın Sk. No: 4 16160 Osmangazi/BURSA
Ankara : Piyade Mh. İstasyon Cd. No: 190 Etimesgut/ANKARA

Zilkade 1440 | TEMMUZ '19
Yıl: 8 | Sayı: 83 | Fiyatı: 9 ₺
ISSN: 2148-4635

tevhid

AYLIK İSLAMİ EĞİTİM DERGİSİ

İÇİNDEKİLER

Dava Adamı Olmak İçin Nelere Dikkat Etmeliyiz?

Halis BAYANCUK (Ebu Hanzala)

Dava adamı olmak isteyen; aldığı bir sorumlulukta zorlanıyorsa iyi bir gözlem, muhasebe ve yöneticileriyle istişare edip eksiklerini tespit eder. Sonra bu eksikleri giderecek bir program yapar ve Allah'tan yardım isteyerek bir çaba ortaya koyar. Her sıkıldığı işi terkedip yeni bir serüvene yelken açmaz.

Allah'ın adıyla.

Allah'a hamd, Resûlü'ne salât ve selam olsun.

Es-Selamu aleyküm ve rahmetullahi ve berakatuhu.

Her bir kardeşimin avf ve afiyet içinde olmasını temenni ediyorum. Rabbim sizleri arındırdığı ve nefislerine takvasını verdiği; rüşdü/olgunluğu ilham ettiği ve nefislerinin şerrinden koruduğu kullarından eylesin. Her nerede olursanız olun mübarek kıldığı ve esenlikle/selamla huzur ve emniyet kaynağı kullardan kılsın. Allahumme amin.

Soru: Kıymetli Hocam! Ben ilim talep eden bir ev hanımıyım. Gün içinde müsait olduğum yaklaşık üç dört saatim var. Tefsir çalışmak istiyorum. Hangi kaynaklarla ve nasıl bir metot izleyerek çalışmamı önerirsiniz? Allah razı olsun.

Rabbim muvaffak kılsın, yardımcınız olsun. Son zamanlarda –özellikle ev hanımlarından- bu içerikte sorular alıyorum. Bu da beni çok mutlu ediyor. Zira biliyorum ki Allah'ın *(cc)* Kitabı'na yönelen ve onu, açıklaması olan sünnet/siretle birlikte okuyanlar, nefislerini ve toplumu ıslah edecek

kimselerdir. Özellikle muvahhide kadınların Kur'ân'a olan bu ilgisi çok daha sevindiricidir. Umulur ki Allah, onların eliyle, Kur'ân'la yoğrulmuş ve Kur'ân'la inşa olmuş bir nesil yetiştirir. Kur'ân'a yönelen kardeşlerime, Abdullah b. Mesud'un *(ra)* şu tavsiyelerini hatırlatıp soruya cevap vermek istiyorum:

"Şüphesiz bu Kur'ân Allah'ın ziyafet yemeğidir. Dolayısıyla ondan gücünüz yettiğince alın. Ayrıca ben gerçekten içinde Allah'ın Kitabı'ndan bir şey bulunmayan evden daha hakir bir şey bilmiyorum. İçinde Allah'ın Kitabı'ndan bir şey bulunmayan kalp ise hiç oturanı olmayan bir ev gibi boş ve haraptır." [1]

Konunun daha iyi anlaşılması için, çalışma metodunu adımlar hâlinde okuyalım:

a. Bir bütün olarak Kur'ân tefsiri çalışmak yerine, sure sure Kur'ân çalışmaya gayret edin. Zira bir bütün olarak Kur'ân çalışması uzun ve yorucudur. Allah'ın rahmet ettikleri müstesna, genelde yarım kalmaktadır. Bu durum insanın fıtri yapısıyla ilgilidir. Bilindiği gibi insan, parçalara bölünmüş, kısa zamanda sonlanan çalışmalara karşı daha istekli olur. Biten her parça, bir sonrakine teşvik edici rol oynar. Bitmiş parçalar biriktikçe, kişinin kendine olan güveni ve çalışma şevki artar.

b. Mekki surelerden başlayabileceğiniz gibi, nüzul sırasına göre bir mushaf da takip edebilirsiniz. Hem Kur'ân'ın nüzul atmosferini yaşamış olur hem de ilk inen surelerin kısa oluşundan istifade edersiniz.

c. Her seferinde, ele aldığınız sureden on ayet seçin ve bu on ayet üzerinde çalışın. Zira bu, Allah Resûlü'nün *(sav)* Kur'ân öğretme metodudur. Ebu Abdurrahman Es-Sulemi şöyle nakleder: *"Bize Kur'ân okutan/öğreten sahabiler şöyle derlerdi: 'Biz Allah Resûlü'nden on ayet öğrenir, sonra onun ilmini ve amelini öğrenirdik. On ayetin ilim ve amelini öğrenince/yaşayınca, yeni on ayet öğrenirdik. Böylece Kur'ân'ı ve onunla ameli (aynı anda) öğrendik.' "* [2]

d. Bu on ayeti iki tefsirden okuyun, iki de tevhidî duyarlılığı olan hocadan dinleyin. Okuma olarak Tefsiru'l Sa'di (veya İbni Kesir'in Muhtasar'ını) ve Fizilali'l Kur'ân'ı öneririm. Dinleme olarak Ali Küçük hocanın derslerini ve bizim yaptığımız tefsir derslerini önerebilirim. Şayet tevhidî duyarlılığı olan hocalardan tefsir dersleri yapan varsa, onları da dinleyebilirsiniz.

e. Önce bir ayetin mealini yazar, sonra o ayetin tefsirini okur, sonra da bir dersten dinlersiniz. Her ayetin altına şu sırayı gözeterek bilgileri kaydedebilirsiniz.

Bir bütün olarak Kur'ân tefsiri çalışmak yerine, sure sure Kur'ân çalışmaya gayret edin. Zira bir bütün olarak Kur'ân çalışması uzun ve yorucudur.
Allah'ın rahmet ettikleri müstesna, genelde yarım kalmaktadır. Bu durum insanın fıtri yapısıyla ilgilidir.

- Ayetin nüzul sebebi (varsa)
- Ayetin öncesiyle ve sonrasıyla ilişkisi (varsa)
- Ayete dair Allah Resûlü'nden *(sav)* nakledilmiş tefsir (varsa)
- Sahabilerin ayete dair yaptıkları yorumlar (varsa)
- Ayetin bugüne bakan yönü
- Şayet bu ayet yanlızca size inseydi, size bakan yönü ne olurdu?

Her ayetin altına bu bilgileri yazdıktan sonra, bir deftere (dosya da olur) bilgileri düzenli bir şekilde yazın.

f. On ayetin bir gün veya birkaç gün sürmesine takılmayın. Kur'ân tertil üzere inmiş, tertil üzere okunan ve tertil üzere anlaşılabilecek bir kitaptır. Aceleye gelmez.

"Kâfirler dediler ki: 'Kur'ân onun üzerine bir se-

1. *Darimi, 3310. Benzer bir rivayet Allah Resûlü'nden (sav) nakledilmiştir. (Tirmizi, 1906). Ancak Tirmizi'nin de (rh) belirttiği gibi "isnadı meçhul" yani zayıf bir rivayettir.*
2. *Camiu'l Beyan*

Resim/Suret/Heykel yapımının yasaklanması, akideye/tevhide taalluk eden bir mesele değildir. Şayet akidevi/tevhidî bir mesele olsa tüm peygamberlerin şeriatında yasaklanırdı.
Allah Resûlü'nün resmi yasaklaması (aşağıda gelecek), putperest bir toplumda şirki hatırlatan ve şirke götüren yolları kapatmak içindir. Seddu zeria babındandır.

ferde indirilseydi ya!' Böyle (parça parça) indirdik ki kalbini sağlamlaştıralım. Ve onu tertil üzere/ağır ağır okuduk." [3]

g. Her on ayeti bitirdiğinizde, yarım saat kadar düşünün. Daha önce okuduğunuz/çalıştığınız bölümlerle bu ayetler arasında bir bağ var mıdır? Benzer konulara temas eden ayetleri zihninizde eşleştirin.

h. Son olarak bu çalışmanızın kalıcı ve bereketli olmasını istiyorsanız şunları yapın:

• Her on ayetle amel etmek için çaba gösterin.

• Öğrendiklerinizi çevrenize anlatın.

Her gün yarım saatlik bir zaman belirleyin ve kitap okur gibi tefsir derslerinizi okuyun. Bittikçe başa dönün ve yeniden başlayın.

Çalışmayı yapacak kardeşimiz Arapçayla ilgiliyse, ek olarak şunları öneririm:

• Kelime mealli bir Kur'ân'dan, ayetleri kelime kelime çözümleyin.

• Arapça mushaftan ayetleri okuduğunuzda büyük çoğunluğunu anlayana kadar devam edin. Böylece namazda okuduğunuzda veya Kur'ân tilavetinde okuduğunuzu anlayacak seviyeye gelirsiniz.

• Mufredatu'l Kur'ân kitabını edinip (Türkçesi de mevcut) Kur'ân kavramlarını ayetlerin altına yazın. Kur'ân kavramları hakkındaki farkındalık, ayetlerdeki ince manaları kavramamıza yardımcı olur.

Bu çalışmayı yapan kardeşler, mutlaka sonucu benimle paylaşmalıdırlar. Bu, hem beni mutlu edecektir hem de bazı önerilerle çalışmanın daha verimli olması sağlanacaktır.

Soru: Hocam! Biz cezaevinde kalan kardeşleriniziz. Hadis kitaplarına bakıp amel edebilir miyiz? Özellikle fıkhi konularda hadislerin zahiriyle amel ediyoruz. Sizin düşüncenizi öğrenmek istiyoruz. Allah razı olsun.

Kıymetli kardeşlerim! Rabbim sizleri zindanın hayırlarına muvaffak kılsın, şerlerinden muhafaza etsin. Sorunuzu kısalttığım için hakkınızı helal etmenizi istiyorum. Zira bazı sorular çok uzun olunca kısaltmak zorunda kalıyorum. Ayrıca bazı ifadelerin kastını aştığını ve Allah Resûlü'nün *(sav)* yasakladığı *"övgüde aşırılık"* kapsamında olduğunu düşünüyorum. Birbirimizi sevelim, saygılı olalım ama aşırılığa kaçmamaya dikkat edelim. Çünkü aşırılık (özellikle de övgüde) şeytanın kalplere giriş kapısıdır.

"Aman ha! Aşırılıktan sakının. Sizden öncekileri ancak aşırılık helak etmiştir." [4] Nebevi uyarıyı serlevha edinelim.

Hadis kitaplarımız –Sahihler de dahil- içinde birçok hadis türü barındırır. Neshedilmiş hadisler, müteşabih hadisler, zahiriyle amele engel bir durum olan hadisler, kendisine muarız bir rivayet bulunan ve tercih yapılması gereken hadisler, bir defaya mahsus söylenmiş/yapılmış ve genelleştirilmesi doğru olmayan hadisler (Vakıatu'l A'yn), özel bir sebeple söylenmiş/yapılmış ve o sebep ortadan kalktığı için

3. 25/Furkân, 32

4. Nesai, 3057; İbni Mace, 3029; İmam Ahmed, 1851

bugün amel edilmeyen hadisler... Bu listeyi uzatabilirim. Ancak meramımın anlaşılması için bu kadarının kafi olduğuna inanıyorum.

Hâliyle; fıkıh eğitimi almış bir ilim talebesi hadislerle amel edebilir. Çünkü ihtilafı, ihtilafın sebeplerini ve çıkış yollarını bilir. Fıkıh eğitimi almayan biri bu bilgilere sahip olmadığından, hadis kitabıyla fıkıh inşa edemez.

Cezaevinde bulunan kardeşlerime şunu tavsiye ediyorum (özellikle İslam'la yeni tanışanlara): Yanınızda bir ilim talebesi yoksa, fıkıh konusunda mevcut mezheplerden birine uyun. Çünkü bulunduğunuz ortam ihtilafı azaltıp ittifakı çoğaltma yeridir. Bir ilim talebesi olmaksızın tartışılan fıkhi konular; hiçbir sonuç vermediği gibi, gereksiz ihtilafları çoğaltır. Bu da daveti olumsuz etkiler. Zira muvahhidler bulundukları ortamlarda azınlıktır. İnsanları Allah'a davet ederken, bu azınlık arasında ihtilaf olmamalıdır. Tek yürek olmalı, tek hakikati dillendirmeli, bir tek şeye davet etmelidirler. Aksi hâlde, davete muhatap olanlar fıkhi ihtilaflar nedeniyle davetten soğuyorlar. Buna dair birçok olumsuz örnek dinledim. Hâliyle; bu olumsuz örneklerin tekrar etmemesi için şunu söylerim: İslam'ı, inanç ve amel/fıkıh olarak yaşayan bir İslami topluma karışana kadar sabredin! Akideye yoğunlaşın. Ahlakınızı güzelleştirin. Cahiliye kalıntılarından temizlenin. Fıkhi konularda ise tüm ümmetin hüsnükabulle yaklaştığı ve yanınızda ilmihali bulunan dört mezhepten birine uyun. Hem sizler hem de davete muhatap kitle açısından en hayırlı olan budur diye düşünüyorum. Allah en doğrusunu bilir.

Soru: Hocam! Son zamanlarda *"suret"* konusunda çok fazla soru alıyoruz. Çoğunlukla çocuk kıyafetlerinde bulunan resimlerin hükmü soruluyor. Konuyu detaylı olarak açıklayabilir misiniz?

Suret konusunu; Kur'ân, sahih sünnet ve ashabın anlayışı/yaşayışı yönünden ele alacağım. Konu hakkında varid olan nasları belli başlıklar altında toplayacak, her başlığa dair umde/esas olan nasları zikredeceğim. Sonra da bu nasların nasıl anlaşılması gerektiğine dair bazı ölçüler zikredeceğim. Çaba bizden başarı Allah'tandır.

1. Grup: Resim/Heykel/Suret yapımına cevaz veren naslar:

"Ona dilediği şekilde mabedler, heykeller, havuz genişliğinde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. Ey Davud ailesi! Şükretmek için (salih) amel işleyin. Kullarımdan şükredenler pek azdır." [5]

Bu ayet açık bir şekilde, Süleyman'a *(as)* hizmetkâr kılınan cinlerin onun için heykeller/temasil yaptığını beyan etmektedir. Selef imamları da kelimeyi böyle tefsir etmiş ve şunu söylemişlerdir: *"Süleyman'ın şeriatında resim/heykel yapmak yasak değildi.*[6] *Bizim şeriatımızda ise bu yasaklandı."* [7]

Buradan şunu anlarız: Resim/Suret/Heykel yapımının yasaklanması, akideye/tevhide taalluk eden bir mesele değildir. Şayet akidevi/tevhidî bir mesele olsa tüm peygamberlerin şeriatında yasaklanırdı. Allah Resûlü'nün *(sav)* resmi yasaklaması (aşağıda gelecek), putperest bir toplumda şirki hatırlatan ve şirke götüren yolları kapatmak içindir. Seddu zeria babındandır. Konuya dair rivayetlerde kullanılan ağır uslup/tehdit; sakındırma ve bu âdeti İslam toplumundan söküp atmak içindir.

2. Grup: Resmi/Sureti kesin dille yasaklayan naslar:

"Melekler, içerisinde köpek ya da suret olan eve girmezler." [8]

"Suret yapanlar kıyamet gününde ateş ehlinin azabı en şiddetli olanlarıdır." [9]

"Suret yapanlara kıyamet günü azap edilecek ve onlara 'Yaptıklarınızı/Yarattıklarınızı diriltin.' denilecek." [10]

"Allah dedi ki: 'Benim yarattığım gibi mahluk yaratmaya kalkışan kimseden daha zalim kim olabilir. Haydi bir zerre yaratsınlar. Yahut bir tane veya arpa tanesi yaratsınlar.' " [11]

---

5. *34/Sebe', 13*
6. *Bk. Zadu'l Mesir Fi İlmi'l Tefsir, Hasan-ı Basri'den naklen*
7. *Fethu'l Bari, 5949. hadis şerhi, Ebu'l Aliye'den naklen*
8. *Buhari, 5949; Müslim, 2106*
9. *Buhari, 5950; Müslim, 2109*
10. *Buhari, 5951; Müslim, 2108*
11. *Buhari, 5953; Müslim, 2111*

Üzerinde resim olan şey parçalanır, yastık/minder gibi üzerine oturulan/ayak altına alınan/değersiz hâle getirilir veya resmin baş/kafa kısmı izale edilirse; yasak olan resim kapsamından çıkmış olur. Bu da yasak olan resmin; duvarlara asılan, yüksek yere konarak tazim edilen resim olduğunu gösterir.

"Aişe üzerinde suretler bulunan küçük bir yastık satın aldı. Resûlullah bunu görünce kapının dışına çıktı ve içeri girmedi. (Aişe dedi ki:) 'Ben onun yüzünden hoşnutsuzluğunu anladım.' Sonra Aişe:

— Ey Allah'ın Resûlü! Allah'a ve Resûlü'ne tevbe ediyorum. Ben ne suç işledim, dedi. Onun üzerine Resûlullah:

— Bu yastık ne oluyor, buyurdu. Aişe:

— Ben onu senin için satın aldım. Onun üzerine oturur ve yaslanırsın, dedi. Resûlullah:

— Şüphesiz ki, bu suretlerin sahipleri azap olunacaklar ve kendilerine: 'Yarattıklarınıza can verin!' denilecektir, buyurdu. Sonra da dedi ki: 'İçinde suret bulunan eve melekler girmez.' " [12]

Bu rivayetlerden şunu anlıyoruz: Resim/Suret yapmak ve üzerinde resim olan eşyaları kullanmak kesin bir dille yasaklanmıştır. Melekleri İslam toplumundan uzaklaştırdığı ve sahibini şiddetli bir azaba uğrattığı için, tehlikeli bir yasaktır ve Müslim kesinlikle uzak durmalıdır.

12. Buhari, 5954; Müslim, 2107

3. Grup: Yasaklanan ve haram olan suretin/resmin mahiyetini açıklayan naslar:

"Aişe odasındaki bir rafa resimli bir perde takmıştı. Peygamber onu yırttı. Bunun üzerine Aişe onun kumaşından iki minder yaptı. O minderler orada dururdu ve Peygamber onların üzerine otururdu." [13]

Aişe dedi ki: "Peygamber yanıma girdi. Ben içinde suretler bulunan bir yaygıdan perde yapmıştım. Onu kaldırdı. Ben de ondan iki yastık yaptım." [14]

"Ebu Hureyre'nin rivayet ettiğine göre, Resûlullah şöyle buyurdu: 'Bana Cibril geldi ve şöyle dedi: 'Dün gece sana gelmiştim. Yanına girmekten beni başka bir şey alıkoymazdı. Ancak kapı üzerindeki perdede resimler vardı ve evde bir köpek bulunuyordu. Evdeki o resimlerin başlarının kesilmesini emret o zaman ağaç gibi görünebilir. O örtü için de emir ver, kesilip yere atılıp çiğnenen iki minder yapılsın. Köpek için de emret evden çıkarılsın.' ' Resûlullah bunları yaptı. Köpek Hasan ve Hüseyin'in olup odanın bir köşesindeydi. Peygamber emretti de o da oradan çıkarıldı." [15]

Bu naslardan anlıyoruz ki üzerinde resim olan şey parçalanır, yastık/minder gibi üzerine oturulan/ayak altına alınan/değersiz hâle getirilir veya resmin baş/kafa kısmı izale edilirse; yasak olan resim kapsamından çıkmış olur. Bu da yasak olan resmin; duvarlara asılan, yüksek yere konarak tazim edilen resim olduğunu gösterir.

"Aişe dedi ki: 'Ben Peygamber'in yanında oyuncak bebekler ile oynardım. Benimle birlikte oynayan kız arkadaşlarım da vardı. Peygamber içeri girdi mi ondan saklanırlar ve perde arkasına çekilirlerdi. O da onları benimle oynasınlar diye yanıma gönderirdi.' " [16]

Aişe'den *(ra)* rivayete göre, şöyle demiştir:

"Resûlullah Tebuk veya Hayber Savaşı'ndan dönmüştü. Bulunduğu yerin kapısında da bir perde vardı. Bir rüzgar esiverdi de Aişe'nin oynadığı oyuncak

13. Buhari, 2479
14. Müslim, 2107
15. Ebu Davud, 4158; Tirmizi, 2806
16. Buhari, 6130; Müslim, 2440

bebeklerin üzerindeki örtüyü açıverdi. Bunun üzerine Peygamber:

– Bunlar nedir Ey Aişe, dedi. O da:

– Bunlar benim oyuncak bebeklerim, dedi. O arada iki kanatlı çaputtan yapılmış bir at gören Resûlullah:

– Ya Aişe bu nedir, deyince Aişe:

– Attır, dedi. Peygamber:

– Peki bunun üzerindekiler nedir, buyurunca, 'kanatlarıdır' karşılığını verdi. Resûlullah da:

– İki kanatlı at öyle mi, buyurdu. Aişe de:

– Süleyman Peygamber'in kanatlı atları olduğunu duymadın mı, dedi. Aişe şöyle devam etti: 'Bunun üzerine Peygamber öyle bir güldü ki azı dişlerini bile gördüm.' " [17]

Buradan anlıyoruz ki çocukların oyuncakları suret/heykel şeklinde olsa da (Aişe annemizin oyuncağı kanatlı attır) yasaklanan resim kapsamında değildir. Zira bir önceki hadislerde olduğu gibi; oyuncak yerdedir, ayak altındadır. Yani tazim edilen bir konumda değildir.

"Bir adam İbni Abbas'a gelerek:

— Ben şu suretleri yapan bir adamım. Onlar hakkında bana bir fetva ver, dedi. İbni Abbas ona:

— Bana yaklaş, dedi. O da yaklaştı. Sonra (yine):

— Bana yaklaş, dedi. O da yaklaştı. Nihayet elini onun başı üzerine koydu.

— Sana Resûlullah'tan dinlediğimi haber vereceğim. Ben Resûlullah'ı: 'Her ressam cehennemdedir. Allah ona yaptığı her suret karşılığı bir can verecek ve ona cehennemde azab edecektir.' buyururken işittim, dedi. Şunu da ilave etti. Mutlaka yapacaksan bari ağaç ve cansız şeyleri yap, dedi." [18]

Buradan anlıyoruz ki ruhsuz varlıkları resmetmek/kullanmak yasak olan resim kapsamında değildir. Ağaç, dağ, güneş vb. varlıkların resimleri yapılıp kullanılabilir.

17. *Ebu Davud, 4932*
18. *Buhari, 2225; Müslim, 2110*

Resim/Suret meselesine dair genel değerlendirmeler:

a. Bazı âlimler resmi mutlak olarak yasaklayan nasların (2. grupta zikrettiklerimiz), diğer tüm nasları neshettiğini/hükümsüz kıldığını iddia etmişlerdir. Bu tercih edilmeyen/hatalı bir görüştür. Çünkü nesh büyük bir iddiadır ve ihtimale yer bırakmayan kesin/kati naslarla ispat edilmelidir.[19] Burada böyle bir ispat söz konusu değildir.

b. Bir grup âlim, Aişe annemize suretli oyuncak izni veren nassı şöyle yorumlar: *"Aişe o dönemde büluğa ermemişti. Cevaz verilmesi bu sebepledir."*

Bu yerinde bir tespit değildir. Zira haram olan bir şeyin çocuklara kullandırılması caiz değildir. Çocuk mükellef ve sorumlu olmasa da ebeveyn onu korumak ve İslami bir eğitimle eğitmekle mükelleftir. Şayet suretli oyuncak haram olsaydı Nebi *(sav)* onu evinde tutmaz, atardı. İçinde resim olan eve melek girmediğini haber veren yine odur. Ayrıca hadis metninde bu olayın Hayber veya Tebuk sonrası yaşandığı söylenmiştir. Hayber sonrası Aişe annemiz on dört yaşında, Tebuk'te ise çok daha büyüktür.[20]

Hâliyle kızların çok erken büluğa erdiği Arap toplumunda, on dört yaşında evli bir bayanın büluğa ermediğini söylemek pek de makul olmasa gerek.

c. Bazı âlimler, oyuncak hadisini şöyle açıklamıştır: *"Kız çocuklar ev işlerini öğrensinler, pratik yapabilsinler diye suretli oyuncakla oynamalarına cevaz verildi."* **Bu görüşe göre sadece kız çocuklarına ve sadece ev işlerini öğreten oyuncaklar helal**, bunların dışındaki suretli oyuncaklar helal değildir.

Zannımca cumhur-u ulemaya nisbet edilen bu görüş isabetli değildir. Şöyle ki;

• Hadise konu olan Aişe annemiz bir çocuk değil, evli barklı bir ev hanımıdır.

• Kanatlı bir atla hangi ev işleri ve nasıl öğrenilecektir? Bu konu açıklığa kavuşturulmamıştır.

• Kız çocuğa anneliği öğreten oyuncaklara cevaz

19. *Bk. Fethu'l Bari, 5958. hadis şerhi*
20. *Fethu'l Bari, 6130. hadis şerhi*

veriliyorsa; erkek çocuğa babalığı öğreten suretli oyuncaklar neden caiz değildir?

Şunu belirtmeliyim ki bizim yaptığımız nassı sorgulamak değil (Allah'a sığınırız), bir grup âlimin nastan anladığını sorgulamaktır. Çünkü nas ayrı, bir ilim adamının nastan anladığı farklı bir şeydir. Bağlayıcı olan Allah'ın *(cc)* ve Resûlü'nün söylediğidir. Âlimin anladığı ise içtihattır/reydir; münakaşaya açıktır.

Bize göre suretli oyuncağa cevaz verilmesi -Allah en doğrusunu bilir- oyuncakların ayak altında, değersiz, tazim edilmeyen bir konumda olmasındandır.

Çocuk oyuncaklarını -kız ve erkek farketmeksizin- çizmek/kullanmak/üretmek/alıp satmak caizdir. Çocuk elbiselerinde bulunan resimleri çizmek/kullanmak/üretmek/alıp satmak caizdir. Zira çocuk elbiseleri sürekli kirlenir; kusmuk ve necaset bulaşır... Tazime konu değildir.

d. Bir grup âlim resimleri gölgeli gölgesiz, dikişle/nakışla yapılan, elle yapılan, boyalı boyasız gibi ayrımlara tabi tutmuştur. Rivayetlerde gördüğümüz gibi bu ayrımların nassa dayalı bir aslı yoktur. **Naslarda varid olan iki ayrım vardır**:

• Ruh sahibi canlılar (insan hayvan) ve ruh sahibi olmayanlar (ağaç güneş vb.).

• Tazim edilecek konumdaki resimler ve ayak altında/tazim edilmeyenler...

Birinciler yasaklanmış; ikincilere cevaz verilmiştir.

Sonuç olarak:

• Ruh olmayan varlıkların resmini çizmek/kullanmak/üretmek/alıp satmak caizdir.

• Ruhu olup da baş/kafa kısmı olmayan varlıkları çizmek/kullanmak/üretmek/alıp satmak caizdir.

• Çocuk oyuncaklarını -kız ve erkek farketmeksizin- çizmek/kullanmak/üretmek/alıp satmak caizdir.

• Çocuk elbiselerinde bulunan resimleri çizmek/kullanmak/üretmek/alıp satmak caizdir. Zira çocuk elbiseleri sürekli kirlenir; kusmuk ve necaset bulaşır... Tazime konu değildir.

• Ruh olan varlıkları, baş/kafa/yüz silinmeden çizmek/kullanmak/üretmek/alıp satmak veya tazim edilecek şekilde duvarlara asmak caiz değildir. Bu, kişiyi şiddetli tehdite ve çetin bir azaba götürecek yasaklardandır. Sakınmak gerekir.

• Günümüzde hem modern cahiliye (siyasi liderlerin fotoğraflarıyla) hem de ilkel cahiliye (din büyüklerinin fotoğraflarıyla) Allah'a şirk koşmaktadır. Allah Resûlü'nün yasakları ve yasağın illeti bugün de geçerlidir. Bu konuda muvahhidlerin dikkatli olması gerekir.

• Fotoğraf makinasıyla fotoğraf çekmek, resim çizmekle aynı hükme mi tabidir?

Bu konu yaklaşık bir asırdır âlimler arasında tartışılmaktadır. Kimi âlimler, fotoğraf çekmeyi resim çizmeyle aynı kabul etmiş ve ruh olan varlıkları (insan gibi) zaruret olmaksızın (vesikalık gibi) çekmenin haram olduğunu söylemişlerdir. Kimi âlimler resim çekmeyle onu elle çizmenin mahiyet ve mana olarak farklı olduğunu belitmiş ve resim çekmeye cevaz vermişlerdir. Kişi dini için hangisini uygun görüyor ve kalbi mutmain oluyorsa onunla amel edebilir. Zira konu nassa değil içtihat ve yoruma dayalı bir ihtilaftır. Ancak şunu eklemeliyiz: Resim çekmeyi caiz görse de duvarlara asmamalı, tazim edilecek şekilde kullanmamalıdır. Bunu yasaklayan naslar vardır.

Soru: Hocam! Dava adamı olmak için ihtiyacımız olan şey nedir? Nelere dikkat etmeliyiz?

Kardeşimizin mektubundan anladığım kadarıyla, *"dava adamı"* kavramını, bir davaya adanmışlık olarak

kullanıyor. Doğru anladığımı ümit ederek, soruyu bu anlamda cevaplamaya çalışacağım.

"Dava adamı" olabilmek, bir süreçtir. Bir çocuğun gelişimi gibi düşünebilirsiniz, okuma yazmayı öğrenmek gibi düşünebilirsiniz... Önce küçük parçaları öğrenmekle başlar. Sonra küçük parçaları hayata dökmekle devam eder. Sonra olgunluk/adanmışlık seviyesine gelir. Son nokta ise kazanımları muhafaza etmek, şeytanın ve nefsin emeklerimizi zayi etmesine engel olmaktır. Şimdi müsaadenizle bu merhaleleri açalım:

• Dava adamı olmak için ilk ihtiyacımız olan şey davamızı ve kendimizi tanımaktır/öğrenmektir. Davasını hakkıyla tanımayan insan o davanın adamı olamaz. Kendini tanımayan insan ise hiçbir şey olamaz.

Dava kitaplardan öğrenilmez. Hayatın içinde; terleyerek, gözyaşı dökerek, davanın hasımlarıyla mücadele ede ede öğrenilir. Dava nedir? Zorlukları nelerdir? Nefse ağır gelen yönleri nedir? Bunlar nasıl aşılır? Takılıp düşünce neler yapılmalıdır? Bu bilgilere sahip olmak gerekir.

İnsan, böyledir. Hayatın/mücadelenin içinde kendini tanıyabilir. Güçlü yönleri nelerdir? Zayıf yönleri ve zaafları nedir? Davanın hangi yönleri nefsine kolay, hangi yönleri zor gelir? Kendini geliştirmesi gereken alanlar nelerdir?

• Davayı ve kendimizi tanımak için iyi bir gözlem yapmaya, rol modele ve sürekli bir muhasebeye ihtiyacımız vardır.

⊙ **Gafil insanlar dava adamı olamazlar.** Dava adamı olmak için şuur/bilinç sahibi olmak gerekir. Bu da akleden bir kalp, şahit olan bir kulak ve gören bir gözle mümkündür. Sürekli gözlem hâlinde, anlamaya ve anlamlandırmaya çalışarak olur. İnsanın davayı, dava arkadaşlarını, rol modelini/liderini ve davanın hasımlarını gözlemlemesi, gelişmelerin farkında olması gerekir.

⊙ **İnsan örneğe muhtaçtır.** Bunun için Allah kitap indirmekle yetinmemiş, insan cinsinden elçiler göndermiştir. Peygamberler de kendilerinden sonra örnek olsunlar diye varisler[21], havariler[22], Rabbaniler[23], zikir ehli[24], ulul emr[25] insanlar bırakmıştır.

Dava adamı olmak isteyen bu davanın asıl liderini (Allah Resûlü) ve onun *(sav)* bugünkü vârisini (âlim/rol model/yönetici vs.) çok iyi tanımalıdır. İyi gözlem yapmalı, sıkı bir takipte olmalıdır. Liderin/rol modelin gündemi onun gündemi olmalı, tecrübelerinden faydalanmalı, aynı istikamete bakıp kalbinin aynı yönde atmasını sağlamalıdır. Hangi dava olursa olsun, bunun üç ayağı vardır: Lider, tabi olan ve bu ikisini birbirine bağlayan ideal/mefkure (Biz buna akide ve menhec diyoruz)... Bu üçü arasındaki uyum, hem bizleri hem de davamızı başarıya götürür. Bu uyumun oluşması için özel çaba gereklidir. Dikkat, özveri, takip ve irade...

Gafil insanlar dava adamı olamazlar. Dava adamı olmak için şuur/bilinç sahibi olmak gerekir. Bu da akleden bir kalp, şahit olan bir kulak ve gören bir gözle mümkündür. Sürekli gözlem hâlinde, anlamaya ve anlamlandırmaya çalışarak olur.

⊙ **Bu süreçte insan bir çok kazanım elde eder.** Bunların tespiti ve muhafazası için muhasebeye ihtiyaç vardır. Şöyle düşünün: Değerli bir hazineniz varsa, onu korumak sizin sorumluluğunuzdadır. Orta yere bırakırsanız talan edilir. Bu benzetmeden yola

21. 35/Fâtır, 32

22. 3/Âl-i İmran, 52

23. 3/Âl-i İmran, 146

24. 16/Nahl, 43; 21/Enbiyâ, 7

25. 4/Nîsa, 59

çıkarak diyebilirim ki en büyük hazinemiz (tevhid akidesinden sonra) mücadele yolunda kazandığımız tecrübelerdir. Muhasebe yaparak bunların farkına varmaz ve yine muhasebeyle bunları nasıl koruyacağımızı tespit etmezsek insi ve cinni şeytanlar onu talan edecektir.

• Dava adamı dava arkadaşlarından kopmamalıdır. Biliyorsunuz, dava bir yürüyüşe benzer. Yürüyüş beraber olursa anlamlıdır. Bazıları bu yürüyüşte az farkla öne veya arkaya düşebilir. Ancak fark açılırsa kopuş başlar. Şöyle düşünün: Birileri yürüyor. Siz belli sebeplerle geride kaldınız. Aradaki fark açıldı. Siz arkadaşlarınızı izliyorsunuz. Önlerine bir tümsek veya çukur geliyor. Yürüyüş temposunu bozup bu engelin üzerinden atlayarak geçiyorlar. Siz atladıklarını görüyorsunuz ama mesafenin uzaklığından atlama sebebini görmüyorsunuz. Ne olur? Arkadaşlarınızın davranışlarını garipser, bir anlam veremezsiniz. Bedeniniz uzaklaştığı gibi, ruhunuz/kalbiniz de uzaklaşır, kopukluk yaşarsınız.

Bu örneğin yardımıyla devam edelim: Her insan bazı sorunlar yaşayıp kardeşlerinin gerisinde kalabilir. Hastalanabilir, ailevi sorunlar yaşayabilir, yöneticileriyle veya dava arkadaşlarıyla sorunlar yaşayabilir... Bu dönemlerde yürüyüşü aksar, arkadaşlarının gerisine düşer. İşte bu dönemler bir dava adamı için en tehlikeli dönemlerdir. Bunun farkında olmalı, arayı açmamak için çaba sarfetmelidir. Ara, bir defa açıldığı zaman; önce cemaatin yaptıklarını anlamamaya, sonra yanlış anlamaya başlar. Şeytanın ve nefsin de yardımıyla zanlarını büyütür. Bu zanları önce sabit inanca sonra da yakine dönüşür. Bundan sonrası adım adım kopuştur. Ya o arkadaşlarından kopar ya da arkadaşları ondan. Bu süreçte dava yolunda elde ettiği tüm kazanımları kaybeder. Zira bu şeytan ve nefisle muhasebe yapılarak yürünen bir süreçtir. Şeytan ve nefsin mihmandarlığından kimseye hayır gelmemiştir, gelmez.

• Dava adamı davayla şekillenmeli, davayı şekillendirmeye kalkmamalıdır. Bu maddeden kastım şudur: İnsan bir davanın içinde sorumluluk alarak pişer. Özellikle zorlandığımız sorumluluklar bizi geliştirip olgunlaştırır. Bizde olmayan özellikler kazandırır, zayıf yönlerimizi güçlendirir. Zorlandığımız sorumluluklar bize iradeli olmayı, bir işte sebatı, hoşlanmadığımız şeylere davamız için sabretmeyi... öğretir. Ama gelin görün ki insan tembel bir varlıktır; kolay olanı ister. Zorlandığı işleri yapmak istemez. İşi öğrenmek, eksiklerini gidermek ve hayatta yeni şeyler keşfederek mutlu olmak yerine; bildiği ve alışkanlık edindiği güvenli limanlara çekilir.

Bu insanlar dava adamı olamazlar. Çünkü kendilerini geliştiremez, zaaflarını ve zayıflıklarını bir bagaj gibi yanlarında taşırlar. Böyle insanlar güven de vermezler. Uzun yola çıkılmaya müsait değillerdir. Nerede kayış atacaklarını kestiremezsiniz.

Dava adamı olmak isteyen; aldığı bir sorumlulukta zorlanıyorsa iyi bir gözlem, muhasebe ve yöneticileriyle istişare edip eksiklerini tespit eder. Sonra bu eksikleri giderecek bir program yapar ve Allah'tan yardım isteyerek bir çaba ortaya koyar. Her sıkıldığı işi terkedip yeni bir serüvene yelken açmaz.

• Dava adamı hatasını telafi etmeyi bilmelidir. Unutmayalım hata yapmak biz insanlar içindir. Yine unutmayalım insanın dünya imtihanı bir hatayla başlamıştır. Kaseti en başa sardığımızda karşımıza önce bir cinin, sonra bir peygamberin, sonra bir peygamber çocuğunun hatası çıkmaktadır. Neden Allah *(cc)* kıssamızı bir hatayla başlatmıştır? Çünkü imtihanı boyunca insanın en büyük meselesi hata/günah meselesi olacaktır. Hata yaptığında –ki biz insanların en çok yaptığı şeydir- nasıl davranacağını bilen imtihanı kazanandır. Nasıl davranacağını bilmeyen imtihanı kaybedendir.

Yolun en başına döndüğümüzde hata yapanların iki kısma ayrıldığını görüyoruz.

a. Hatayı kabul etmeyen, hatasını meşrulaştırmaya çalışan veya bir başkasını suçlayanlar. Bu, İblis ve dostlarının tutumudur.

"(Allah) buyurdu ki: 'Sana emrettiğimde seni secde etmekten alıkoyan nedir?' Dedi ki: 'Ben ondan daha hayırlıyım. (Çünkü) beni ateşten, onu topraktan yarattın.' " [26]

"Dedi ki: 'Beni saptırmana karşılık, ben de onları (saptırmak) için senin dosdoğru yolunun üzerine oturacağım.' " [27]

26. 7/A'râf, 12
27. 7/A'râf, 16

Bir hata sonrasında tevbe etmek, özür dilemek ve hatayı telafi etmek dışındaki tüm iç ses ve düşünceler şeytandandır. Yapılması gereken tek şey bu sesin insanı iblisleştirmek için çınladığını bilmek ve ondan Allah'a sığınmaktır.
Çünkü şeytan bu yolla rahmet-i ilahîden kovulmuştur ve tüm insanları aynı yolla rahmet-i ilahîden uzaklaştırmak istemektedir. Nedir o yol? Hatayı reddet, meşrulaştır ve bir başkasını suçla...

b. Hatayı kabul eden, sorumluluğunu kabul eden ve telafi için adım atanlar. Bu Âdem *(as)* ve etbaının tutumudur.

"Dediler ki: 'Rabbimiz! Şüphesiz biz kendimize zulmettik. Şayet bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen muhakkak ki hüsrana uğrayanlardan oluruz.' " [28]

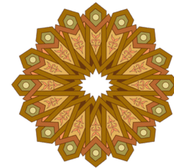
Birinci tutuma dikkat edin: Yaptığı hatanın bir sebebi vardır. Çünkü **ona göre** o, Âdem'den daha hayırlıdır. Hem zaten o kendi isteğiyle sapmamıştır, Allah'tır onu saptıran. Bu tutum, onu Allah'ın rahmetinden ebediyen uzaklaştırmıştır.

İkinci tutuma dikkat edin: Nefsine zulmettiğinin farkındadır. Tevbeyle Allah'a yönelmiş ve telafi yolları aramaktadır. En önemlisi bağışlanmaya olan ihtiyacının farkındadır. Şayet bağışlanmazsa hüsrana uğrayacağının bilincindedir.

Dava adamı da insandır, çokça hata yapabilir. Hata yaparak şeytana uymuş olabilir ama hataya şeytan zihniyetiyle yaklaşıp şeytanlaşmamalıdır. Şunu unutmamalıdır: Allah insanı savunma mekanizmasıyla yaratmıştır. Hata yapan insan, bu mekanizmayı kullanarak ve şeytanın da vesvesesiyle her hataya bir kılıf bulabilir. Her hatada bir suçlu bulup nefsini temize çıkarabilir. Zira fıtri donanımı buna müsaittir. Dahası, şeytan ve nefis sürekli insanın bu yönünü beslemektedir. Hataya mazeret bulmakta yetersiz kalırsa, onlar devreye girmekte, en süslü ve etkili mazereti bulmaktadırlar. Öyleyse rahatlıkla şunu söyleyebiliriz: Bir hata sonrasında tevbe etmek, özür dilemek ve hatayı telafi etmek dışındaki tüm iç ses ve düşünceler şeytandandır. Yapılması gereken tek şey bu sesin insanı iblisleştirmek için çınladığını bilmek ve ondan Allah'a sığınmaktır. Çünkü şeytan bu yolla rahmet-i ilahîden kovulmuştur ve tüm insanları aynı yolla rahmet-i ilahîden uzaklaştırmak istemektedir. Nedir o yol? Hatayı reddet, meşrulaştır ve bir başkasını suçla...

Dava adamı hatasını telafi etmeyi ertelemez. *"Buradan taşınınca yaparım.", "Evlenince düzeltirim.", "Okul/medrese bitince hallederim.", "Şu işi bitirince kendimi ıslah ederim.", "Grup/koğuş/ortam değiştirince yaparım.", "Falanca gelsin ondan sonra"*... gibi şeytani seslere kulak vermez. Çünkü bunların her biri; hemen yapılması gereken bir vacibi erteleme olması yanında, hatada şeytani zihniyetin izlerini taşır. Hatanın sorumlusu bekarlık olur, bitmeyen iş olur, devam eden okul/medrese olur, içinde bulunulan ortam olur, birinin yanımızda olmaması olur... Tüm bu seslerde hataya mazeret bulma, bir şeyi suçlama ve nefsi temize çıkarma vardır. Şeytan sinsi adımlarla zihniyetini kalbe zerketmektedir.

Başta, sonda, yerde ve gökte hamd Allah'adır.

28. 7/A'râf, 23

Müslümanlığı Besleyen Felsefe ve Karakteri

Feriduddîn AYDIN

Gücünü ve kaynağını Kur'ân-ı Kerim'den alan İslâm ile Tasavvuf felsefesi üzerinde inşa edilmiş olan Müslümanlık arasındaki uçurum, işte bu belgeler ışığında gözler önüne serilmiş bulunmaktadır. Sonuç olarak insanlar (kendilerince) özgürdürler; dolayısıyla bu iki dinden birini seçebilirler. Fakat Müslümanlıkla İslam'ı uzlaştırmak beyhûdedir.

Hiç kuşku yok ki bu felsefe tasavvuftur; Müslümanlık *-bin yıldan beridir-* bu felsefeden beslenerek günümüzdeki şeklini almıştır. Dolayısıyla hatırlatmak gerekir ki; *-kaynağını vahiyden alan İslâm'ın tam tersine-* Müslümanlık, *-büyük ölçüde-* tasavvuf temelli bir yapı olarak inşa edilmiştir. Bu nedenle -İslâm hariç- dünyadaki bütün dinler gibi Müslümanlık da tamamen rûhânî bir karaktere sahiptir ve yine bu nedenledir ki *-her münasebette vurgulanması gereken bir gerçek olarak-*; **İslâm** ile **Müslümanlık**, *-birbiriyle hiç alakası bulunmayan-*, her biri bağımsız ve birbirinden tamamen farklı iki ayrı dindir.

Temelde Fars kökenli insana ait hayal ve zihin gücüyle, *-son bin yıl içinde-* şekillendirilmiş olan ***"Moselmanî Tasavvuf"***, oldukça yanıltıcı ve spekülatif bir komplo felsefesidir. İslâm'ın dejenere edilmesinde tasavvufun, sinsi bir araç olarak kullanıldığını bu ilgiyle hatırlatmak gerekir. Bu amaçladır ki; mistisizme kendilerini adamış insanlar, bin yıldan beridir büyük bir hırsla ve sürekli şekilde tasavvufu hep ***"gönül iklimi"*** olarak reklâm edegelmişlerdir.

Bu uğurda *-bilinçli olarak-* vaktiyle köklü hazırlıklar yapılmış ve -hicretten yaklaşık 150 yıl sonra- girişimler başlatılmıştır. Daha sonra tedricen büyük çabalar harcanmıştır. Bu gayretler; aslında *-İslâm'ı zihinlerden*

tamamen kazımak için- Farsların, *-kıyamet kopuncaya dek sürmesini planlayarak-* asırlar boyu ***"Ehl-i Beyt'in hukukunu müdafaa perdesi altında"*** örmeye devam ettikleri devasa büyüklükte bir projedir. Tasavvufun ebedî senaryosunu kurgulayan İranlılar, tarih boyunca (başta Türklerden olmak üzere) birçok ırk, cemaat ve topluluktan figüranlara da rol biçmişlerdir. Ancak bütün bu farklı ırk ve milletler içinde Türklerin faaliyetleri daha çok ön plana çıkmıştır. Onun için Türkler, (büyük ölçüde Balkan halklarını, kısmen de Arapları etkileyen) kendilerine özgü bir tasavvuf oluşturmuş ve onu sistemleştirmişlerdir.

Tasavvufun, aslında çok yönlü olarak içyüzünü kavramadan, onun temel amacının ne olduğunu anlamak imkânsızdır. Ancak bu amacı *-geniş kapsamda-* araştırmanın, *-takdir edilmelidir ki-* yeri burası değildir. Dolayısıyla esas gaye; bu mistik felsefenin, *-insan psikolojini etkileyerek bilinçaltında-* meydana getirmek istediği değişimleri *-genel manada-* araştırmak değildir. Burada önemli olan, sadece onun bir araç olarak İslâm'a vurduğu darbenin boyutlarını ifşa etmektir.

Bir yandan başlattıkları **Şuûbiyecilik** الشعوبية hareketine paralel olarak Farslar, *-hicretin üçüncü yüzyılından itibaren-* kurgulamaya çalıştıkları tasavvufu kurumsallaştırmak için hiçbir bahaneyi ihmal etmemişlerdir. Unutulmamalıdır ki **ilk zâhidlerin** yaşam biçimini anlatımlarında çarpıtarak, onları *-sözde-* örnek almakla işe başlamışlardır. Meselâ zühdün sembolü olarak tanınan *-Ashab'dan-* **Ebuzer El-Ğifârî**[1], *-Özellikle Osman'a (ra) itirazlarda bulunduğu için-* Şiî Farslar tarafından efsaneleştirilmiş, doyumluluğu ve kanaatkârlığı *-bahanesiyle-* de tasavvufçular tarafından bir sömürü aracı ve ilham kaynağı olarak değerlendirilmiştir.

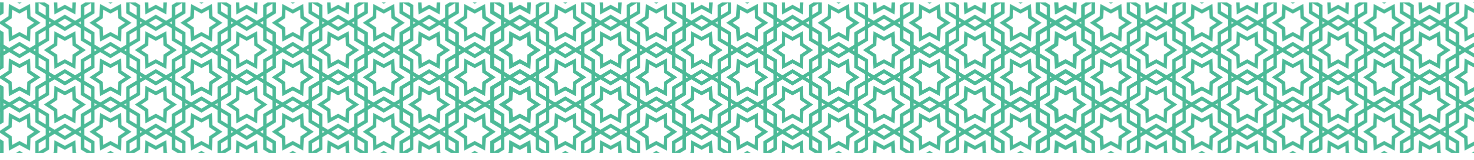
Birer ***"Tasavvuf mafyası"*** olarak nitelenmesi gereken mistik odaklar, Müslümanlık tarihi boyunca, *-sırf İslâm'ı hırpalamak amacıyla-* **Kur'ânî** ve **nebevî** değerlerin orijinal anlamlarını *-fırsat buldukça-* abartılı yorumlarla bozmaya çalışmışlardır. Bu değerlerden özellikle dört tanesi üzerinde ısrarla durmuş, bunları, Kitap ve sünnetin sınırlarını aşarak amaçlarına alet etmeye çalışmışlardır. Bunlar: **zühd**, **takva**, **vesile** ve **şefaat**tir. Edebiyatlarında özellikle **zühd** kavramı üzerinde yoğunlaşarak, onu gerçekten çok tehlikeli anlatımlar içerisinde sunmuş, bu suretle bilgisiz ve eğitimsiz kalabalıklar üzerinde kalıcı ve yıkıcı etkiler bırakarak, *-onları tembelliğe özendirmek ve yaşamın canlı alanlarından uzaklaştırmak-* bu suretle de ümmetin geri kalmasını ve İslâm'ın çökmesini sağlamak istemişlerdir. Nitekim bu hedeflerini kesin bir başarı ile gerçekleştirmişlerdir. Günümüzde, Ortadoğu'daki manzara bunu kanıtlamaktadır.

Tasavvufun ebedî senaryosunu kurgulayan İranlılar, tarih boyunca (başta Türklerden olmak üzere) birçok ırk, cemaat ve topluluktan figüranlara da rol biçmişlerdir. Ancak bütün bu farklı ırk ve milletler içinde Türklerin faaliyetleri daha çok ön plana çıkmıştır. Onun için Türkler, (büyük ölçüde Balkan halklarını, kısmen de Arapları etkileyen) kendilerine özgü bir tasavvuf oluşturmuş ve onu sistemleştirmişlerdir.

▪ ▪ ▪

İslâm'da **zühd**: doyumluluk, tok gözlülük ve kanaatkârlık anlamlarına gelmektedir. **Zühd** *-İslâm'da-*

1. ***Ebuzer El-Ğifârî*** *أبو ذر الغفاري: Ashab'ın ilklerindendir.* ***"Benî Ğifâr; Ğifâroğulları"*** *kabilesine mensuptur. İslam'ı kabul edenlerin dördüncüsü veya beşincisi olduğu söylenir.* ***Muslimlerin,*** *Mekke müşriklerinin ağır baskısı altında bulundukları sırada iman etmiş ve işkenceye uğramış bir sahâbîdir. Dürüstlüğü, tok gözlülüğü ve yöneticilere yönelttiği adalet çağrılarıyla ünlüdür.* ***"Ebuzer El-Ğifârî"*** *onun künyesidir. Adı:* جندب بن جنادة ***Cundub bin Cunâde****'dir. Hiç kimsenin, -İslam'a girdiğini henüz açığa vurmadığı ilk günlerde- Ebuzer, Muslim olduğunu ilan etmiş, bunun üzerine müşrikler tarafından öldüresiye dövülerek kanlar içinde bırakılmıştı. Peygamber'den (sav) duyduğu şu sözlerin derin etkisi altında kaldı ve yaşamı boyunca bu öğütleri hiç unutmadı: "—* ***Acı da olsa daima doğruyu söyle; Allah'ın emir ve yasakları hakkında insanları uyardığın zaman, hiç kimsenin kınamasından korkma!****" Ne var ki Osman'a (ra) -adaletle davranması için- yaptığı sert ve ısrarlı uyarılar üzerine* ***Şam*** *yakınlarındaki* ***Rabeze*** *köyüne sürüldü ve hicretin 32. yılında bu köyde, perişanlık içinde vefat etti. Cenazesine kefen bulmakta zorluk çekildiği söylenmektedir. İlginçtir ki başta Şiîler olmak üzere, Müslümanlar, hatta sosyalistler ve komünistler bile bu şahsiyeti amaçlarına alet etmişlerdir!*

önemli bir ahlâk kuralı, bir tutum ve yaşam biçimidir. Onu şiâr edinenlere, (yani; zühdü bir huy ve hayat biçimi olarak seçen) kimselere **zahid** denir. Haramdan, israftan ve gayrimeşru yaşamdan **titizlikle sakınan her mü'min**, İslâm'da **zahid** sayılır. **Zühd**, özellikle zenginler için büyük önem taşır. Çünkü yoksul bir insan, ister istemez *"kendi yağında kavrulmak"* zorundadır. Fakat zengin bir insan, sahip bulunduğu büyük nimetlere ve geniş imkânlara rağmen eğer kanaatkâr ise; (haramdan, israftan ve gayrimeşru yaşam biçiminden titizlikle sakınıyor ise); bununla birlikte çalışmaya ve daha çok kazanmaya devam ederken elde ettiği servetin, bir gün elinden çıkıp başkalarına intikal edeceğini hatırından çıkarmıyor, aynı zamanda kazancından özellikle ihtiyaç sahiplerini yararlandırıyor, toplum ve ümmet için *-yeri geldiğinde-* fedakârlıktan çekinmiyor ise, hiç kuşkusuz (bu kimse) **zahid** sayılır. Şu hâlde *-bu vasıflara sahip-* çok büyük servet sahibi bir mü'min de İslâm'a göre **zahid** sayılabilir.

Hâl böyle iken tasavvuf yalnızca; dünyadan el etek çekmiş, *-sözde-* lokma-hırka geçinen ve bütün hayatını ibadetle geçirenlerin ancak **zahid** sayılabileceğini öngörmektedir. Hatta **ibahî tasavvufa** göre zahid kişide ahiret endişesi de olmamalıdır!

Tasavvuf yalnızca; dünyadan el etek çekmiş, -sözde- lokma-hırka geçinen ve bütün hayatını ibadetle geçirenlerin ancak zahid sayılabileceğini öngörmektedir. Hatta ibahî tasavvufa göre zahid kişide ahiret endişesi de olmamalıdır!

Tasavvuf kitapları bu tip insanların sözleriyle ve hayat hikâyeleriyle doludur. Örneğin bunlardan biri, aşağıdaki dörtlükte sarf ettiği riyakârane sözlerle Allah'ın, mü'minlere vadettiği cenneti pervasızca reddetmektedir. Arapçasından yapılan çevirisinde aynen şöyle diyor:

"Allahım! (beni zatında eriterek) her iki âlemden de (dünyadan da ahiretten de) ilişiğimi kes;

Beni 'lâmekân'da (yerin hiçliğinde) kendinle birleştirerek bir tek varlık hâline getir.

Gerçek şu ki ben senden cennetleri istemiyorum.

Fakat Musa'ya dediğin gibi; bana da 'beni göremezsin!' deme." [2]

Yunus Emre'ye mal edilen, *-ve yukarıdaki sözlere benzeyen-* aşağıdaki dizeler, tasavvuftaki hem ***"zühd"*** hem de ***"fenâ"*** kavramları hakkında önemli ipuçları niteliğindedirler. Dizeler şöyledir:

"Cennet cennet dedikleri;

Birkaç köşkle birkaç huri.

İsteyene ver anları,

Bana seni gerek seni."

Aslında tasavvuftaki **zühd** anlayışı, **Yunus Emre'**nin şu dizelerinden çok daha açık şekilde anlaşılabilir; diyor ki:

"Sufilere sohbet gerek

Ahilere ahret gerek

Mecnunlara Leyla gerek

Bana seni gerek seni"

Evet, sofiler oturur bol bol konuşurlar; onların para, pul, ahiret, cennetin köşkleri ve huriler diye bir arzuları yoktur. Tek arzuları, ***"Allah'ta fâni olmak"***tır. Bunun gerçekte ne anlama geldiğini pek açıkça söyleme cesaretinde bulunamazlarsa da aslında *"Allah ile*

2. *Yukarıdaki dörtlüğün Arapçası şöyledir:*

إلهي اجعلني عن الكونين فاني * وأبقني بالوحدة في لاَ مكانِ

فإني لم أرد منك جنانانا * ولكن لا تقل لي كموسى لن تراني

*Bu dörtlük, benim (yani yazar **Feriduddîn AYDIN**'ın üçüncü atası), Siirtli **Şeyh Muhammed el-Hazin**'e aittir. Onun oğlu, Şeyh Fahreddin'in halifesi ve yazarın da hocası **Şeyh Süleyman el-Halidî**'ye ait **el-Hediyyetu's Süleymaniyye** adlı kitaptan alıntılanmıştır.*

birleşip tek varlık hâline gelmeyi, yani Allahlaşmayı", bu sözlerle ima ederler. İşte zühdün arkasında yatan sır, aslında budur.

İlginçtir ki *-ne İslam'daki kitâbî zühd-*, ne de bu tür çarpık **zühd** anlayışı, bizzat tarikatçılar arasında bile kabul görmemiştir. Nitekim **zühd** kelimesi, *-günümüz Türkiye'sinde-* devleti ele geçirmiş olan mistik örgütlerin başındaki insanların aklının ucundan bile geçmediği apaçık ortadadır. Çünkü bu insanlar izzet, ikbal, mevki, şan, şöhret ve servet peşinde koşuşturmakta, refah içinde yaşamakta ve adeta nimetler içinde yüzmektedirler. Kendi kendini bu derece yalanlayan tasavvufa, *-bu sefil felsefeye-* gönül vermiş insanların ahlâk ve yaşam biçimleri düşündürücü olduğu kadar, tasavvuf temeline dayanan Müslümanlık hakkında da yeterli bir fikir vermektedir.

Yüzyıllardır; *"Ebedî saadete nâil olmak için nefsi tezkiye, kalbi tasfiye, zâhir ve batını tamir ve terbiye eden bir ilim"* [3] olarak propaganda edilen tasavvufun, gerçekten amacının ne olduğunu anlayabilmek için bu alanda ünlenmiş insanların yaşantılarını ve neler söylediklerini biraz incelemek yeterlidir. Bu münasebetle muteber kaynaklardan birkaç örnek vermek, ikna edici bir fikir verecektir.

Örnek 1: Müslümanlık tarihinde, tasavvufun *-Fars kökenli-* ilklerinden ve ünlü figürlerinden biri olan **İbrahim b. Edhem**'in Kâbe'yi tavaf ederken rastladığı birine şöyle ***"öğüt verdiği"*** nakledilmektedir:

"Şu altı dik ve sarp yokuşu aşmadan salihlerin derecesine ulaşamazsın; birincisi, refahın kapısını kapayıp sıkıntının kapısını açmalısın; ikincisi, ünlenmenin kapısını kapayıp aşağılanmanın kapısını açmalısın; üçüncüsü, rahatlamanın kapısını kapayıp, didinmenin kapısını açmalısın; dördüncüsü, uyumanın kapısını kapayıp geceleri uykusuz geçirmenin kapısını açmalısın; beşincisi, zenginliğin kapısını kapayıp fakirliğin kapısını açmalısın; altıncısı, umut kapısını kapayıp ölüme hazırlık kapısını açmalısın." [4]

Bu İranlı sûfînin yukarıdaki sözleri, Muhammed'in *(sav)* ve ashâbının hayat disiplini ile biraz karşılaştırıldığında, aradaki uçurumu görmemek mümkün değildir. İlginç olan; İbrahim b. Edhem'in bu *"öğütlerle"* dostuna, salihler (yani Allah katında makbul insanlar) derecesine nasıl ulaşılabileceğini salık vermesidir!

Örnek 2: Yine ilk mutasavvıflardan **Seriyu's-Saqatıy** hakkında şöyle bir rivayet var:

"Karh'lı Ma'ruf'un dostlarından olan Seriy, çarşıda ticaretle uğraşırdı. Bir gün Maruf, beraberinde yetim bir çocukla yanına geldi. Ona, 'Bu yetimi giydir.' dedi. Seriy, diyor ki; 'Onu giydirdim.' bunun üzerine Maruf sevindi ve (bana hitaben): 'Allah dünya malını senin gözünde karartsın ve içinde bulunduğun durumdan seni kurtarsın.' diye dua etti. O gün, dünya malından nefret ettiğim kadar hiçbir şeyden nefret etmediğim bir duyguyla dükkândan ayrıldım." [5]

Çalışmayı, helâlinden kazanmayı, hayatı zinde ve güçlü olarak sürdürmeyi bu derece kötü gören ve insanları tembelliğin karanlık dünyasına iten, işte bu mistik felsefedir, yani Müslümanlığı besleyen tasavvuf adı altındaki düşünce tarzıdır.

Örnek 3: Yine ilk mutasavvıflardan Fars kökenli **Şaqıyq El-Balkhî** hakkında şöyle bir rivayet var:

"Şaqıyq El-Balkhî'inin zühd yolunu tercih etmesinin nedeni şöyle anlatılır: derler ki, kıtlık nedeniyle insanların perişanlık içinde uğraşıp didindiği günlerden bir gün Şaqıyq, bir kölenin, neşe içinde oynaşıp durduğunu görür. Ona sorar:

— İnsanlar kuraklık ve kıtlık içindeyken sendeki bu canlılığın sebebi nedir acaba? Köle ona şu cevabı verir:

— Patronumun bir köyü var ki ihtiyaç duyduğumuz her şeyi oradan sağlıyoruz, dolayısıyla bu durumdan bana ne! Bunun üzerine Şaqıyq kendi kendine şöyle der:

— Patronunun -bir kul iken- sadece bir köyü var diye rızkı için bu adam hiç kaygı duymuyor da Mevlâsı -bütün kâinata sahip- bir zengin iken Müslüman kişi aç kalacağından nasıl korkar." [6]

---

3. *Birçok kaynakta yer alan bu tarif, tanınmış tasavvufçu şahsiyetlerden Zekeriya el-Ensarî (ö.h.823)'den nakledilmiştir. Mısır'da 1959 yılında basılan ünlü Risale-i Kuşeyriye'nin 2. basımının, 8. sayfasındaki hamişinde bu tanımın, orijinal Arapçası şöyledir:*

التصوف: علمٌ تُعْرَفُ به أحوالُ تزكيةِ النفوسِ، وتصفيةِ الأخلاقِ، وتعميرِ الظاهر الباطنِ لِنَيْلِ السعادةِ الأبدية

4. ***Ebu'l-Qasım Abdulkerim b. Hawazin el-Quşeyrî**, er-Risaletu'l-Quşeyriyye, s. 8. 2. basım Mısır, 1959. metindeki çevirinin, Arapça aslı:*

حطي أنّ إبراهيم بن أدهم قال لرجل في الطواف حول الكعبة: "اعلم أنك لا تنال درجة الصالحين حتى تجوز ست عقبات: أولاها أن تغلق باب النعمة وتفتح باب الشدة، والثانية أن تغلق باب العز وتفتح باب الذل، والثالثة أن تغلق باب الراحة وتفتح باب الجهد، والرابعة أن تغلق باب النوم وتفتح باب السهر، والخامسة أن تغلق باب الغنى وتفتح باب الفقر، والسادسة أن تغلق باب الأمل وتفتح باب الاستعداد للموت".

5. *Age. s.11*
6. *Ebu'l-Qasım Abdulkerim b. Hawazin el-Quşeyrî, er-Risaletu'l-Quşey-*

"Kişi kendi elinin emeğiyle kazandığı bir yiyecekten daha hayırlısını yiyemez. Allah'ın elçisi Davud bile (hükümdar olmasına rağmen) kendi elinin emeğiyle ancak geçinirdi."

Aslında her yöne çekilebilecek buna benzer söz ve hikâyeleri tasavvufçular, (özellikle de tarikatçılar) daima tuzak olarak kullanmış ve tehlikeli telkinlere malzeme yapmışlardır. **Şaqıyq**'kın sözleri bir bakıma (Müslüman için değil, fakat) Müslim ve mü'min kişi için doğrudur. Çünkü **Müslüman kişiye** tasavvuf, şunu telkin eder: *"De ki: benim sahibim olan Allah güçlüdür zengindir, dilerse ben çalışmadan da rızkımı verir, dolayısıyla çalışmaya, çabalayıp didinmeye aslında gerek yoktur."* Bunun tam tersine **Müslim kişiye** ise, onun ilham kaynağı olan **Kitap** ve **sünnet** şunları emreder:

"İnsan için yalnızca çalıştığının karşılığı vardır ve kuşkusuz onun çalışması ileride görülecektir." [7]

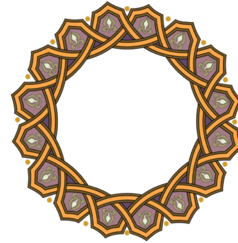
"Ey iman edenler! Cuma günü namaz için çağrı yapıldığı zaman, hemen Allah'ı zikretmek üzere davranın ve alışverişi bırakın. Eğer bilirseniz bu, sizin için daha hayırlıdır. Namaz bittikten sonra yeryüzüne dağılın ve Allah'ın ihsan ettiği rızkı kazanmaya çalışın." [8]

"Yeryüzünü ayaklarınızın altına seren O'dur. Haydi! Üzerinde yürüyün ve Allah'ın rızkından yiyin. Dönüş ancak O'nadır." [9]

Miqdâm bin Ma'di Kerib el-Kindi'den rivayet edilen bir hadiste Peygamber'in *(sav)* şöyle dediği nakledilmiştir:

"Kişi kendi elinin emeğiyle kazandığı bir yiyecekten daha hayırlısını yiyemez. Allah'ın elçisi Davud bile (hükümdar olmasına rağmen) kendi elinin emeğiyle ancak geçinirdi." [10]

Gücünü ve kaynağını Kur'ân-ı Kerim'den alan **İslâm** ile Tasavvuf felsefesi üzerinde inşa edilmiş olan **Müslümanlık** arasındaki uçurum, işte bu belgeler ışığında gözler önüne serilmiş bulunmaktadır. Sonuç olarak insanlar (kendilerince) özgürdürler; dolayısıyla bu iki dinden birini seçebilirler. Fakat Müslümanlıkla İslam'ı uzlaştırmak beyhûdedir.

riyye, s. 8. 2. basım Mısır, 1959. metindeki çevirinin, Arapça aslı:

وقيل : كَانَ سبب زهده أَنَّهُ رأى مملوكا يلعب ويمرح فِي زمان قحط , وَكَانَ النَّاس مهتمين بِهِ فَقَالَ شقيق : مَا هَذَا النشاط الَّذِي فيك ؟ أما ترى مَا فِيهِ النَّاس من الجدب والقحط ؟ فَقَالَ ذَلِكَ المملوك : وَمَا عَلِي من ذَلِكَ ولمولاي قرية خالصة يدخل لَهُ منها مَا نحتاج نحن إِلَيْهِ ، فانتبه شقيق , وَقَالَ : إن كَانَ لمولاه قرية ومولاه مخلوق فَقِير , ثُمَّ إنه لَيْسَ يهتم لرزقه ، فكيف ينبغي أَن يهتم المسلم لرزقه ومولاه غني ؟

7. *En-Necm Sûresi, âyet/39*

وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى

8. *Cuma Sûresi, âyet/9-10*

يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ * فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُون.

9. *Mülk Sûresi, âyet/15*

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

10. *Buhârî, 3/57. Hadisin orijinal metni:*

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى أَخْبَرَنَا عِيسَى عَنْ ثَوْرٍ عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ عَنْ الْمِقْدَامِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَام كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ

En Kıymetli

Özcan YILDIRIM
ozcanyildirim@tevhiddergisi.net

Elinin tersi ve kalbindeki buğz ile reddetme becerisini gösterenlerdir kazananlar. En kıymetlisini vererek "en kıymetli" olana talip olanlardır bahtiyar olanlar. Kim bunlar? Süslü sözleri kelam edip dil ıslatmak gayesi taşımayanlardır. Hemhâl olmamış, iç içe geçmemiş kopuk sloganları bir kenara bırakıp, en kıymetlisini verip en kıymetliye layık olanlardır. En kıymetlini ise nefsine sor okuyucu!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ (1) وَطُورِ سِينِينَ (2) وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ (3) لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي
أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ (4) ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ (5) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ (6) فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ (7) أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ (8)

Er-Rahman ve Er-Rahim olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum).

1. Andolsun incire ve zeytine,

2. Sina'daki Tur Dağı'na,

3. Ve bu güvenli beldeye.

4. Andolsun ki insanı en güzel surette yarattık.

5. Sonra onu esfel-i safiline (aşağıların aşağısına) çevirdik.

6. İman edip salih amel işleyenler müstesna. Onlar için kesintisiz bir mükâfat vardır.

7. (Ey insan!) Bundan sonra dini/hesabı sana yalanlatan şey nedir?

8. Allah, hükmedenlerin en hâkimi değil mi?

Allah'a hamd, Resûlü'ne salât ve selam olsun...

Tîn Suresi ile ilgili mülahazalarımızı paylaşmaya devam ediyoruz.

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ

"Allah hükmedenlerin en hâkimi değil mi?" [1]

Belâ ve ene zalike mine'ş şahidin… Evet ya Rabbi ben de şahidim. Her muvahhid gibi. Her Müslim gibi. Resûlü'nün emrettiği gibi:

"Kim Tîn Suresi'ni okur da 'Allah hükmedenlerin en hâkimi değil mi?' ayetini okursa 'Evet, ben de buna şahit olanlardanım.' desin." [2]

Bu son ayette Rabbimiz, hâkimiyetini hatırlatıyor insanoğluna… Kabul edip de tatbik etmediği, bilip de hayatında görmek istemediği ya da *"mış"* gibi yaptığı.

Din kanundur, yasadır, yaşam biçimidir demiştik. İşte bu uyum ve ahenk içinde hâkimiyetten, otoriteden bahsediliyor. Hükmedenlerin en hâkimi değil mi, diye soruyor Allah *(cc)*. Tabii takrir içeriyor. Yani, evet hükmedenlerin en hâkimidir.

Allah'ı yaratıcı kabul eden gönülleri, boyun eğdiren bir ayet bu. Allah'ı yaratıcı kabul eden bir kalp, hükmün en güzelini vereceğini de tasdik etmelidir. Bunda itminan olamamak dahi hamakattir.

Allah *(cc)* Kitab'ında muhkem naslarla hükmün kendisine ait olduğunu belirtir. Okuyalım:

"De ki: 'Şüphesiz ben, Rabbimden bir delil/belge üzereyim ve siz onu yalanladınız. Acele etmekte olduğunuz (azabın gelmesi) benim (yetkimde) değildir. Hüküm yalnızca Allah'ındır. O doğruyu haber verir ve (hak ile batıl arasında hükmederek onların aralarını) ayıranların en hayırlısıdır.' " [3]

"Sonra da Allah'a, hak olan Mevlalarına döndürülürler. Dikkat edin! Hüküm yalnızca O'na aittir. Ve O, hesap görenlerin en hızlı olanıdır." [4]

"Sizin O'nu bırakıp da ibadet ettikleriniz, ancak sizin ve babalarınızın koyduğu, Allah'ın hakkında hiçbir delil indirmediği birtakım isimlerdir. Hüküm yalnızca Allah'ındır. O, kendisinden başkasına kulluk/ibadet etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler." [5]

"Görmediler mi ki yeryüzüne gelip onu etrafından (müminlere fetihler ihsan ederek) eksiltiriz. Allah hüküm verir. Hiç kimse (hükmün gerçekleşmesine) engel olamaz. O, hesabı çabuk görendir." [6]

"O, kendisinden başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilahın olmadığı Allah'tır. Başta da (dünyada) sonda da (ahirette) hamd O'na aittir. Hüküm yalnızca O'nundur. O'na döndürüleceksiniz." [7]

"Allah'la beraber başka bir ilaha dua etme. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. O'ndan başka her şey helak olacaktır. Hüküm yalnızca O'na aittir. O'na döndürüleceksiniz." [8]

Din kanundur, yasadır, yaşam biçimidir demiştik. İşte bu uyum ve ahenk içinde hâkimiyetten, otoriteden bahsediliyor. Hükmedenlerin en hâkimi değil mi, diye soruyor Allah. Tabii takrir içeriyor. Yani, evet hükmedenlerin en hâkimidir.

"Sizin bu durumunuzun (nedeni), bir ve tek olarak Allah'a dua edildiğinde inkâr ederdiniz. O'na şirk koşulduğunda ise iman ederdiniz. Artık hüküm, (zatı ve sıfatları en yüce olan) El-Aliy, (en büyük) El-Kebîr olan Allah'a aittir." [9]

"Herhangi bir konuda ihtilafa düşerseniz onun hükmü Allah'a aittir. İşte bu, Rabbim olan Allah'tır. Yalnızca O'na tevekkül ettim ve yalnızca O'na yönelirim." [10]

1. *95/Tîn, 8*
2. *Ebu Davud, 887*
3. *6/En'âm, 57*
4. *6/En'âm, 62*
5. *12/Yûsuf, 40*
6. *13/Ra'd, 41*
7. *28/Kasas, 70*
8. *28/Kasas, 88*
9. *40/Mü'min (Ğafir), 12*
10. *42/Şûrâ, 10*

Yol yakın olur; envaiçeşit fırsatlar, güzellikler, iştah açıcı lezzetler barındırır ve tehlikeden de uzak olursa yoldaş çok olur. Kollarını sıvayan, yumruklarını sıkan, serdengeçtiler de.
Bize düşen nefsimizi ölçmektir. Nefse ağır gelen, olumsuzluklar sağanağında sırılsıklam olduğumuz zamanda nefsi ölçmek.

Bu ayetlerin tamamının siyakına baktığımızda resûllerin daveti, misyonu/görevi bağlamında kevni ayetlerle tevhid gerçeğine dikkat çekilmiştir.

Burada bir noktaya daha temas etmeliyiz. Davetçiler bugün metruk, mahcur bırakılan Allah'ın hâkimiyeti inancını her vesile ile anlatmalılardır. Her ortamda. Her platformda. Her bir hadise ile karşılaştığında.

Bugün, insanlığın Batı'ya ve küfrün bloklarına mahkûm edilmesinin serencamını izleyip buna kayıtsız kalmaktan uzak durmalıyız. Palyatif/Geçici ve kof çözümlere boğmaktan da. Asıl, köklü ve temeli olan çözümün *"Hükmedenlerin en Hâkimi"*nin çağrısı olduğunu gündemden düşürmemeliyiz. Varsın birileri *"asıl gündemden saptırıcı"* rolünü üstlensin. Hadisleri/Dini tartışmaya açsın. Din bezirgânlığı yapıp maslahatlarını fora etsinler. Adına da *"hikmet"* (!) desinler.

Varsın bir başkaları da kendi tahtlarını, sahte hükümranlıklarını reddeden bizleri zulme maruz bıraksınlar. Yandaşlarını da tebelleş etsinler. Biz yine reddi ve ispatı/kabulü içeren, benliğimize nakşettiğimiz biricik cümlemizi söyleyecek, davet edecek ve küfürlerini faş edeceğiz: Lailaheillallah.

Reddedeceğiz… Tüm azgınları, zalimleri, putları, destekçileri, şakşakçıları, sihirbazları, saptırıcıları, çeldiricileri, zaafları, şaşaalı hayatları, altın tepsileri, ihtişamları ve onların Allah'tan başka taptığı, etrafında pervane oldukları ve zorladıkları ne varsa hepsini reddedeceğiz.

Bunları, elinin tersi ve kalbindeki buğz ile reddetme becerisini gösterenlerdir kazananlar. **En kıymetlisini vererek *"en kıymetli"* olana talip olanlardır bahtiyar olanlar**. Kim bunlar? **Süslü sözleri kelam edip dil ıslatmak gayesi taşımayanlardır. Hemhâl olmamış, iç içe geçmemiş kopuk sloganları bir kenara bırakıp, en kıymetlisini verip en kıymetliye layık olanlardır. En kıymetlini ise nefsine sor okuyucu!**

Bitirirken bir şey daha ekleyelim.

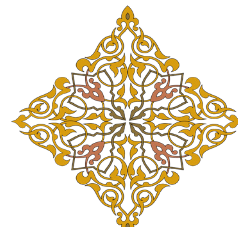
"Allah hükmedenlerin en hâkimidir", *"Hüküm ancak Allah'a aittir"*… Bunlar her meltemde kopup sağa sola savrulan bir hazan yaprağına dönmemelidir kalpte.

Yol yakın olur; envaiçeşit fırsatlar, güzellikler, iştah açıcı lezzetler barındırır ve tehlikeden de uzak olursa yoldaş çok olur. Kollarını sıvayan, yumruklarını sıkan, serdengeçtiler de. Bize düşen nefsimizi ölçmektir. Nefse ağır gelen, olumsuzluklar sağanağında sırılsıklam olduğumuz zamanda nefsi ölçmek.

Ne mi demek istedim? Sadece içimde peyda olanları sana aktarmak istedim o kadar.

Allah *(cc)* bizleri dava ile hemdem olan kullarından eylesin.

"Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun." duamız ile…

Medinedeki İlk Ekonomik ve Sosyal İcraatlar

Enes YELGÜN
enesyelgun@tevhiddergisi.net

Müslimler herşeyleri ile toplumun diğer kesimlerinden ayrılardır. Ekonomilerini dini referanslar şekillendirir. Bu referansları, müşrikler ile karışık olan bir sistemde uygulamaları zordur. Medine örneğinde ayrı bir çarşı kurularak bu referanslar ışığında yeni bir ekonomik sistemin temelleri atılmış, teorik olan bilgiler pratik olarak toplumun tüm kesimlerine gösterilmiştir.

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a, salât ve selam O'nun Resûlü'ne olsun.

Allah Resûlü *(sav)* Medine'ye hicret ettikten sonra birçok yeni düzenlemeyi hayata geçirmeye başladı. Bunlardan ilki Müslimlerin iç ilişkilerini düzenleyen bir adımdı: Ensar ve Muhacir arasındaki kardeşlik.

Allah Resûlü *(sav)* Müslimlerin saflarını sağlamlaştırdıktan sonra ekonomik olarak Yahudilere bağımlılığı ortadan kaldıracak şekilde adımlar atmaya başladı. Medine'nin çarşıları Yahudilerin elindeydi ve tekelcilik, faiz ve aldatma ile birleşince tüm Medine halkına zarar veren, sadece Yahudilere fayda sağlayan bir ekonomik sistem ortaya çıkmış oluyordu. Allah Resûlü hemen Müslim tacirler ile görüştü ve Medine'de bu arızalı hâllerden izole edilmiş bir çarşı kuruldu. Müslimler gönül rahatlığı ile alışveriş yaparken Medine'deki diğer insanlar da tercihlerini bu çarşıdan yana kullandı.

İslami hareket, ister cemaat ister devlet aşamasında olsun, her hâlükârda her yönü ile dışa bağımlılığı ortadan kaldırmış ve özgün bir yapıya bürünmüş olmalıdır. Ekonomik bağımsızlık da bu yönü ile değerlendirilmelidir. İslama hizmetin maddi imkânlar ile orantılı olduğu bir gerçektir. Bazen farkında olmadan sırf daha çok hizmet sunalım düşüncesiyle yapılar, kendi bünyelerinden çıkmayan maddi kaynaklara bel bağlarlar. Eğer bu

Allah insanı, yeryüzünü imar etmesi için göndermiştir. Bu imar sadece manevi boyut ile sınırlı değildir. Maddi boyutu da kapsayacak genişliktedir. Hristiyanlar dinî emirlerin sadece manevi boyutunu alarak ruhbanlığa saparken Yahudiler de dünyevi yöne ağırlık vererek uhrevi boyutu önemsememiş, gazaba uğrayanlardan olmuşlardır. İslam ise her şeyi ile vasattır. Mümin, dünyası için de ahireti için de çabalar.

kaynakların sahipleri iyi niyetli değilse bir noktadan sonra çalışmalara yön vermeye teşebbüs ederler. İşte işi/durumu bu noktaya getirmemek için kendi ayakları üzerinde duracak şekilde adımlar atılmalıdır.

Ekonomik bağımsızlığın gerekliliğinin başka bir nedeni de Medine örneğinde olduğu gibi kâfirlerin ekonomik düzeni diledikleri zaman diledikleri mecraya savurmalarına engel olmaktır.

Ve son olarak Müslimler herşeyleri ile toplumun diğer kesimlerinden ayrılardır. Ekonomilerini dini referanslar şekillendirir. Bu referansları, müşrikler ile karışık olan bir sistemde uygulamaları zordur. Medine örneğinde ayrı bir çarşı kurularak bu referanslar ışığında yeni bir ekonomik sistemin temelleri atılmış, teorik olan bilgiler pratik olarak toplumun tüm kesimlerine gösterilmiştir.

Allah Resûlü'nün *(sav)* Medine'deki ilk fiillerinden birisinin çarşı açmak olması, bazı insanlarda İslam'a karşı var olan yanlış bir algının düzeltilmesi açısından da önemlidir.

Allah *(cc)* insanı, yeryüzünü imar etmesi için göndermiştir. Bu imar sadece manevi boyut ile sınırlı değildir. Maddi boyutu da kapsayacak genişliktedir. Hristiyanlar dinî emirlerin sadece manevi boyutunu alarak ruhbanlığa saparken Yahudiler de dünyevi yöne ağırlık vererek uhrevi boyutu önemsememiş, gazaba uğrayanlardan olmuşlardır. İslam ise her şeyi ile vasattır. Mümin, dünyası için de ahireti için de çabalar. Dünyası için ortaya koyduğu çabaların aslında ahirete birer yatırım olduğunu unutmaz. Bu yönüyle maddi gelişmişliğin ayaklarını kaydırmasına engel olmuş olur.

Allah Resûlü'nün *(sav)* Medine'de yapmış olduğu ilk işlerden birisi de bir su kuyusunu toplumun hizmetine sunmasıdır. O zamanın şartlarını düşündüğümüzde bu, hayatın idamesi için olmazsa olmaz bir hizmettir:

"Hicretten sonra Müslimler Medine'de içme suyu sıkıntısı çekmeye başladı. Şehrin içme suyu kaynaklarının başında gelen Rûme Kuyusu'nun sahibi olan ve bazı rivayetlerde Yahudi olduğu bildirilen kişi kuyunun suyunu satıyordu. Resûlullah ona ücret almaktan vazgeçmesini teklif edince geçim için başka bir gelirinin bulunmadığını belirterek bunu kabul etmedi. Bunun üzerine Resûlullah, kuyuyu satın alıp Müslimlerin istifadesine sunacak şahsa; bu hizmetine karşılık olarak cennetin verileceğini, bütün günahlarının bağışlanacağını, kendisine cennette bu kuyudan daha güzel bir su kaynağının verileceğini bildirdi. Osman, Rûme Kuyusu'nu satın almak istedi. Sahibi tamamını satmaya yanaşmayınca yarı hissesini alarak kuyuyu nöbetleşe kullanmak üzere onunla anlaşma yaptı. Daha sonra ortağı kendi hissesini de satmak isteyince tamamını aldı ve Müslimlerin kullanımına sundu. Kaynaklarda Osman'ın Rûme Kuyusu'na 20.000, 30.000, 35.000 veya 40.000 dirhem ödediği rivayet edilir." [1]

Allah Resûlü *(sav)* ve ashabı daha Mekke'deyken sosyal yardım politikası olarak adlandırabileceğimiz birçok maddeyi hayata geçirmişlerdi. Şu ayetlere, Mekkede indiği gerçeğini aklımızda tutarak bir göz atalım.

"Ve sakın isteyeni azarlayıp tersleme!" [2]

"Hiç kuşkusuz muttakiler, cennetlerde ve pınarlardadır. Rablerinin kendilerine verdiği (nimetleri) alırlar.

1. *Buhari, 74; Tirmizi, 57; İbn Sad, I, 392*
2. *93/ Duhâ, 10*

Yetiştiğimiz cahiliyenin yoksula, el açana bakış açısını bir kenara bırakıp İslam'ın hakikatlerini bu alanda da açığa çıkarmak her Müslim'in vazifelerindendir. Bu bireysel olarak çevremizdeki mağdurlara yardımla olabileceği gibi günümüzün meşru vasıtalarını kullanarak kurumsal bazda da gerçekleştirilebilir.

Çünkü onlar, bundan önce muhsinler/kulluğunu en güzel şekilde yapmaya çalışanlar idi. Geceleri pek az uyurlardı. Seherlerde istiğfarda bulunurlardı. Onların mallarında dilencilerin ve yoksul olanların hakkı vardı." [3]

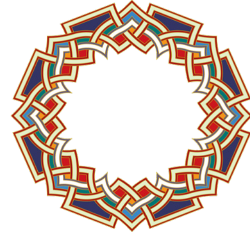
"Doğrusu Ebrar olanlar (çokça iyilik yapanlar), karışımı kâfur olan (hoş kokulu ve serinletici) bir kadehten içerler. Allah'ın kullarının kendisinden içtikleri ve (diledikleri yerde) gürül gürül akıttıkları bir kaynaktır. Adaklarını yerine getirir ve kötülüğü/şerri yaygın olan bir günden korkarlar. Ona olan sevgilerine/iştahlarına rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. 'Biz, size ancak Allah rızası için yediriyoruz. Sizden ne bir mükâfat ne de teşekkür isteriz. Çünkü biz asık suratlı, uzun ve zor bir gün (nedeniyle) Rabbimizden korkuyoruz.' " [4]

Peygamber'in *(sav)* ümmeti olarak aynı sorumluluk bizlerin de omuzlarındadır. Yetiştiğimiz cahiliyenin yoksula, el açana bakış açısını bir kenara bırakıp İslam'ın hakikatlerini bu alanda da açığa çıkarmak her Müslim'in vazifelerindendir. Bu bireysel olarak çevremizdeki mağdurlara yardımla olabileceği gibi günümüzün meşru vasıtalarını kullanarak kurumsal bazda da gerçekleştirilebilir.[5]

Bu yönüyle yapılacak çalışmanın tevhid ve sünnet davasına yeni bir soluk getireceği muhakkaktır. Çünkü İslam gariplerin dinidir. Onlara yapılacak davet, güzel geri dönüş alınma oranı bakımından varlıklı kişilere yapılacak davet ile kıyas bile yapılmayacak düzeyde olumlu sonuç verecektir.

Allah Resûlü'nün *(sav)* Medine'ye hicretinin akabinde ekonomik ve sosyal alandaki bu tarz düzenlemelerin devamında güvenlik alanında da bazı adımlar atılmıştır. Tüm bu adımlar aslında birbirini tamamlayıcı pozisyondaydı. İnşallah gelecek yazımızda da güvenlik ile ilgili yapılan düzenlemeleri anlatmaya çalışacağız.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

3. 51/Zâriyat 15-19
4. 76/İnsân, 5-10
5. Daha ayrıntılı bilgi için bk. Tevhid Dergisi, 44. Sayı, Başyazı:1 Kasım Seçimleri ve Sosyal Yardımlaşma Politikaları

Ev ortamında anne baba, üzerine düşeni yerine getirmelidir; iş yerinde patronlar, gençlere hassas davranmalıdır, okulda öğretmenlerimiz, gençleri kendi evladı olarak görmeli ve sorumluluklarını titizlikle yerine getirmelidir; mescidde Müslim ağabeyleri, onlarla bir arkadaş olarak ilgilenmeli ve üzerine düşeni yapmalıdır ki gençler batılın değil hakkın mirasçıları olabilsinler...

Gençlerimiz Batılın Değil, Hakkın Mirasçıları Olmalıdır

Emre ACAR
emreacar@tevhiddergisi.net

Allah'a hamd; Resûlü'ne, onun ailesine ve ashabına salât ve selam olsun.

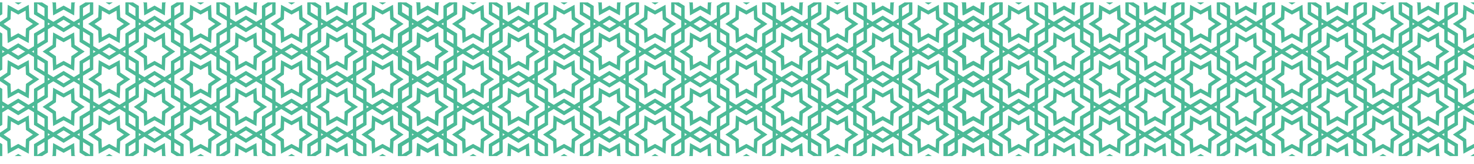
Allah'ın rahmeti, esenliği, selameti hepimizin üzerine olsun.

Değerli Kardeşim!

Sen de biliyorsun ki inancımızın, menhecimizin, yeryüzündeki davamızın varisleri; bizim neslimiz, yani gençlerimizdir. Bunun umudu ve hayali ile yaşıyor, onlar için yatırım yapıyoruz ve diyoruz ki *"Davamız her dönemde yankılanacak, bayrağımız her dönemde dalgalanacak, İslam her döneme hükmedecektir. Çünkü arkamızdan gelen, bizi takip eden büyük bir neslimiz, evlatlarımız vardır. Yeryüzüne tohum atılmış ve bu tohum filizlenmiştir. Yeşermesine, büyümesine kimse engel olamayacaktır".*

Ancak bunları söylerken bizim üzerimize düşen, daha doğrusu neslimiz, gençliğimiz için taşın altına elimizi koyup yapmamız gereken sorumluluklarımız da vardır. Bunları yerine getirdiğimiz oranda gençler ilerleyecek ve sancağı bizden devralacak, korkmaksızın hedefine doğru yürüyebileceklerdir.

18 yaşında, Ebu Bekir ve Ömer *(r.anhuma)* gibi büyük adamlara komutanlık yapan Usame b. Zeyd'leri görmek istiyorsak, genç yaşlarda Medine gibi büyük şehirlere İslam davetçisi olarak giden Musab b. Umeyr *(ra)*

gibi gençlerimizin de davetçi olmasını istiyorsak, neslimize karşı sorumluluklarımıza dikkat etmeliyiz.

Ev ortamında anne baba, üzerine düşeni yerine getirmelidir; iş yerinde patronlar, gençlere hassas davranmalıdır, okulda öğretmenlerimiz, gençleri kendi evladı olarak görmeli ve sorumluluklarını titizlikle yerine getirmelidir; mescidde Müslim ağabey ve ablaları, onlarla bir arkadaş olarak ilgilenmeli ve üzerine düşeni yapmalıdır ki gençler batılın değil hakkın mirasçıları olabilsinler...

Bugün birçoğumuzun muhabbet konusudur gençler... *"Gençlerimiz çok kötü durumda, ne olacaklar, onlar için üzülüyorum."* diye her ortamın gündemi hâline geldi gençler... Görev vermede güvenemediğimiz, sırlarımızı paylaşamadığımız, dava için sahada kendilerine yer ayıramadığımız, elinden ve dilinden emin olamadığımız bir gençlik...

Gençlerimiz sorunlu, duyarsız, hedefsiz, bilinçsiz, ahlaksız, gevşek, günahkâr vb. birçok sıkıntıları üzerlerinde toplamış olabilirler. Gençlerimizin buna benzer sorunlarını her oturduğumuz yerde konuşmak yerine kendimize öz eleştiri yapmamız daha ıslah edici olmayacak mıdır? Şu soruları kendimize sormamız gerekmiyor mu?

• Gençlerimiz, bizim neslimiz, neden bizden uzaklaşıyorlar?

• Gençlerimiz, neden bizi değil de gayrimüslimleri kendilerine örnek alıyorlar?

• Evlatlarımız, neden bize dertlerini açamıyorlar da müşriklere açıyorlar?

• Gençlerimiz, neden bizim ortamlarımızdan zevk almıyorlar da internet kafe gibi günahkârların ortamından zevk alıyorlar?

• Neslimiz, neden hakkın değil de batılın mirasçılığını tercih ediyorlar?

Biliyorum, her birimiz suçluların televizyon, internet, kötü arkadaş, toplum, tağutlar... olduğunu düşünüyoruz. Suçu başkalarına atmayı bırakalım. Dedik ya biraz kendimizi yargılayıp yapmamız gerekenleri görmeye çalışalım diye. Elbette tağutların ve onların kurduğu tuzakların gençlerimiz üzerinde etkisi vardır. Ancak bizim yaptıklarımızın gençler üzerinde daha büyük tesiri vardır. Unutma ki kardeşim, gençlerin düzelmesi büyüklerin düzelmesine bağlıdır.

Evet Kardeşim!

Gel; neslimiz, gençliğimiz için kendimizi ıslah edelim ve sorumluluklarımızı yerine getirmeye çalışalım. Allah, hareket edene başarıyı mutlaka verecektir.

"Ne yapmalıyım? Nereden başlamalıyım?" sorularının zihninde dolaştığını hisseder gibiyim.

Gençliğimizin yeşermesi adına onlara karşı sorumluluklarımızı şu şekilde sıralayabiliriz:

1. Gençleri dinleyip anlamaya çalışmak

Allah insanı şerefli bir varlık olarak yaratmıştır. Her insan bu şerefi hisseder ve hissetmelidir de. Kendisinin şerefli olduğunu hissetmeyen insan, hastadır; psikolojik sorunları var demektir.

İnsanı dinlemek ve anlamaya çalışmak, ona şerefle ve hak ettiği ile muamele etmektir. Aksi ise insanı dışlamak, gururu ile oynamaktır.

Bu nedenle insanın, insan ile olan muamelesinin temeli, dinlenilmek ve anlaşılmak üzerine kuruludur. Aksi taktirde birbirimizi dinlemediğimiz ve anlamadığımız zaman ilişkilerde birçok sıkıntı meydana gelecektir.

Yeryüzünde halk ile yöneticiler arasındaki savaşların, sorunların nedenlerine baktığımızda bu durum daha iyi anlaşılacaktır. Halk, yöneticilerin kendilerini dinlemeyip anlamadıklarını düşündüğü için yönetimi sevmiyor, hatta ona karşı ayaklanabiliyor. Ta ki yöneticiler, onları dinleyip anlayıncaya kadar.

Bugün de gençlerimizin bizlere karşı gelmeleri, kendilerini bizden görmemeleri, nasihatlerimize kulak vermemelerinin altında temel sebep olarak bu yatmaktadır: Onları dinlemiyor ve anlamaya çalışmıyor oluşumuz...

Değerli Kardeşim!

Peygamberimizin gençlerle olan diyaloğuna dair bir örnek vereceğim. Senden istirhamım, bu örneği gençlere olan muamelen ile mukayese ederek okumandır:

"Asr-ı saadette Peygamberimiz, ashabıyla beraber oturuyordu. Bir genç çıkageldi ve çok saygısızca:

— Ya Resûlullah! Ben falanca kadın ile arkadaş olmak istiyorum, onunla zina yapmak istiyorum, dedi.

Ashab-ı Kiram, bu duruma çok öfkelendiler ve içlerinden gazaba gelerek genci dövmek, Resûlullah'ın huzurundan çıkarmak isteyenler bile oldu. Bazıları bağrıştılar. Çünkü genç çok hayâsız konuşmuştu. Peygamberimiz, 'Bırakın o genci.' buyurdu. Resûlullah, genci yanına çağırdı; dizinin dibine, gencin dizlerini kendi mübarek dizine değdirecek bir şekilde oturttu ve:

— Ey genç, birinin annenle bu kötü işi yapmasını ister misin? Bu çirkin hareket hoşuna gider mi? diye sordu. Genç hiddetle:

— Hayır, ya Resûlullah diye cevap verdi. Resûlullah:

— Öyleyse o çirkin işi yapacağın kimsenin evlatları da bundan hoşlanmazlar, dedi. Sonra:

— Peki, bu çirkin işi senin kız kardeşinle yapmak isteseler, sever misin? diye sorduğunda genç:

— Hayır, asla, dedi ve hiddetli ruh hâli devam etti. Resûlullah:

— Şu hâlde insanlardan hiç kimse bu işi sevmez, buyurdu. Sonra da mübarek elini bu gencin göğsüne/omuzuna koyarak şöyle dua etti:

'Allah'ım! Sen bu gencin kalbini temiz kıl. Namusu ve şerefini muhafaza eyle ve günahlarını da bağışla.'

Genç, Resûlullah'ın huzurundan ayrıldı." [1]

Değerli Kardeşim!

Yanına bir gencin gelip *"Zina etmek istiyorum abi, bana izin verir misin, yardım eder misin?"* dediğini farz edelim. Tepkin nasıl olurdu?

Bu örnek ile ne demek istediğimizi çok iyi anladığını düşünüyorum. Gençlerimize karşı nasıl çirkin ve yanlış davrandığımızı daha iyi gördüğünü hissediyorum.

Gençlerimizi batılın günah çöllerinden kurtarmak mı istiyoruz, yoksa batılın bataklığına mı sürüklemek istiyoruz?..

Yukarıda zikrettiğimiz olayda gencin isteği üzerine sahabeler meseleyi fizikî müdahale ile çözmeye çalışmışlar, bizler de muhtemelen aynısını yapardık, ancak Resûlullah *(sav)* buna karşı çıkmıştır.

Peygamber Efendimiz elini omzuna/göğsüne koyarak, onu dinleyip anlamaya çalışmış; ona bir güven ve değer hissi vererek yapmak istediği fiili, kendi yakınları olan annesi, kızı, halası ve teyzesi açısından düşünmesini tavsiye etmiştir. O ana kadar bunları hiç düşünmediği anlaşılan genç, yapmak istediği eylemden vazgeçmiştir.

Sahabelerin fizikî müdahalesiyle belki de tahmin edilemeyen olumsuz sonuçlara gidebilecek bir meseleyi, Peygamber *(sav)* empati yaptırarak çözmüştür.

Evet Kardeşim!

Neslimizi kazanmak istiyorsak, gençlerimiz bir ortamda konuşmak istediği zaman; bir fikirde, öneride bulunmak istediğinde; bir hata yapıp korkulu gözlerle etrafa bakındığında; günaha bulaşıp *"Müslim abilerim nasıl tepki verirler?"* diye korku girdabına girdiğinde önce dinlemeli, anlamaya çalışmalı sonra yardımcı olmalıyız.

Yapmamız gereken önce dinlemektir, müdahale etmek değil. Bizler toplum olarak karşı tarafı dinleyip anlamak yerine *"Neden yaptın? Seni kaç sefer uyardım?"* deyip hemen müdahale etme derdindeyiz. Bu davranış gösteriyor ki aslında amacımız ıslah etmek değil kendi nefsimizi mutmain etmektir. Bu sebeple ilk adım olarak anlamayı değil, müdahale etmeyi tercih ediyoruz.

Rabbim, bizlere hakkı hak olarak gösterip ona tabi olmayı ve amel etmeyi; batılı da batıl olarak gösterip ondan uzaklaşmayı ve hayatımızdan çıkarmayı nasip ve mukadder eylesin. (Allahumme amin)

Bir sonraki yazımızda konumuza devam etme dileği ile...

Davamızın sonu âlemlerin rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

Selam ve dua ile...

1. *Müsned*

Batı: Bu Bataklık Kurumalı/ Kurutulmalı

Kerem ÇAĞLAR
keremcaglar@tevhiddergisi.net

Eğer herhangi bir mümin Batı'yı eleştiriyor ve Batı'nın karşısında duruyorsa anında itibar suikastına maruz kalır. Bu da yetmezse çok iyi bildikleri terörizm kültürü devreye sokulur. Yeryüzünde terörü ve terörizm kültürünü de ilk olarak Batı inşa etmiştir.

Sadece İslam coğrafyasında değil, Doğu Asya, Güney Amerika ve Afrika'da yaşayan halkların içerisinde beyni Batıcılık afyonuyla uyuşmamış herkesin az ya da çok tanıdığı bir Batı'dan söz edeceğiz biraz. Hristiyan, siyonist Yahudi ve ateist Batı'dan...

Batı'yı ve Batılıları ilk kez bu yazıyla tanıyacak değilsiniz elbette. Bu yazıda geçen hususlar genel olarak bilinen geçmiş olaylar ve bir kısmı da âdeta gözlerimizin önünde cereyan eden güncel meselelerdir. Tevhidî bir bakış açısına sahip olan müminler arasında her zaman gündemdeki yerini koruyan ve öyle de olması gereken bir Batı'dır sözünü ettiğimiz.

Şeytanın temel hedefi nasıl ki kıyamet gününe kadar Âdemoğullarını Allah'a *(cc)* kulluktan uzaklaştırıp şirke yönelterek ebedî cehenneme müstehak kılmaksa Batı dediğimiz tarihsel barbarlık, yağmacılık, ırkçılık/kafatasçılık, fahişelik, iğrençlik, yamyamlık ve hıyanet uygarlığı da dün ve bugün olduğu gibi kıyamete kadar tevhid ehline karşı aşağılık cürümlerine hiç ara vermeden devam edecektir.

Batılılar kendi ülkelerinde güven ve konfor içinde yaşarlar. Genel olarak birbirlerinin hukukuna son derece saygı gösterirler. Batılılar, birbirlerine karşı çok nazik ve hoşgörülüyken kendileri dışındaki halklara karşı acımasız, gaddar ve zalim bir ruh taşırlar. Sömürgeleştirdikleri ülkelerdeki

yerli halkları kıyımdan geçiren Fransızlar, İngilizler ve Amerikalılar kendi ülkelerinde birbirlerine karşı nazik, hoşgörülü ve iyi huylu olmaya çalışırlar. Onların dışındaki milletler geri kalmış ve medeniyetten falan hiç nasiplenmemiş ilkel toplumlarken (!), mesela nezakette Fransızlar, centilmenlikte İngilizler ve medenilikte Amerikalılar tüm dünyada bayraklaştırılmıştır! Batılılar kendi memleketlerinde *"insan"*, sömürgeleştirdikleri diğer yerlerde, özellikle de İslam coğrafyasında vahşi ve canavar ruhlu birer biyolojik varlığa dönüşürler.

Londra sokaklarındaki bir İngiliz yeri geldiğinde kuyruğa girip sabırla otobüs bekler. Herhangi bir vatandaşının ayağına kazara basacak olsa ondan defalarca özür diler ve nezaket gösterilerinde bulunur. Aynı İngiliz'in Hint kıtasında, Anadolu'da, Filistin'de, Mısır'da, Irak'ta ve daha nice İslam beldelerinde yırtıcı bir canavara dönüştüğüne dair milyonlarca örnek var tarihimizde. Bu, tarih boyunca böyle olmuştur ve kıyamete kadar da böyle devam edecektir. Aslında bu, Roma'yı yüceltmek ve onun hegemonyasını sürdürülebilir kılmak için bütün milletlerin mallarını ve kanlarını sömürmekten zevk alan Roma kültürünün ta kendisidir...

Batı, bir vitrin, podyum ve imaj uygarlığıdır. Kendi elleriyle ve kokuşmuş ideolojileriyle yetiştirdikleri belli bir zümreye hitap eder. Bunlar da genellikle yönetici ve topluma yön veren pozisyonlarda bulunan kimselerdir. Kendileri dışında kalanları ise Hindistan'daki kast sistemine benzer bir sistem içerisinde varoş, site, banliyö ve kenar mahalle diye isimlendirilen gettolara hapseder. Çıkarına uygun ve işine gelecek bir şekilde bu kitleler içerisinden uyuşturucu çeteleri, fuhuş pazarlama ağı ve mafyöz örgütlenmeler kurup bunları kullanmaktan hiç çekinmez. Bunlardan bir kısmını da *"Paramiliter Güç"* adı altında özellikle de İslam coğrafyasında sayısız kıyım yapan ölüm makinelerine dönüştürür. Batı kendi gettolarında kendi insanlarını alkol, uyuşturucu ve fuhuş batağında birer birer imha ederken Irak'ta, Suriye'de, Afganistan'da, Yemen'de, Libya'da ve daha nice İslam beldelerinde bizleri biner biner öldürür. Günün sonunda İslam beldelerini nasıl da viraneye çevirdiğinin fotoğraflarını ve videolarını servis ederken geride kalabilen dul kadınların, yetim ve öksüz çocukların ve çaresiz ihtiyarların yürekleri yakan çığlığını duymaz, duyurulmasına da izin vermez...

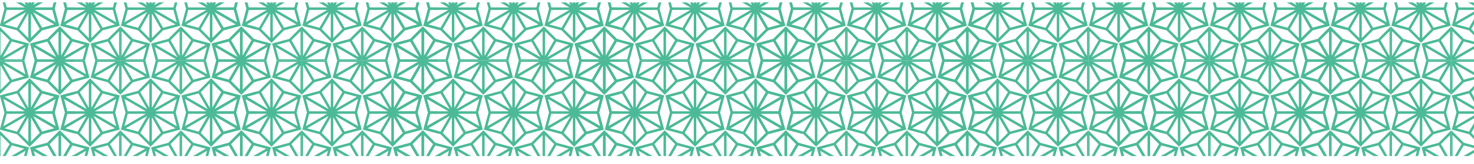
Batı denilen şey, şeytandan sonra insanlığın başına gelen en kötü ve en ağır trajedidir. Bunun böyle olduğunun delili, günümüze dek ortaya çıkanlar ve Batı'nın, tarihin derinliklerinde gizli kalanlarıyla beraber sayılamayacak kadar kabarık olan iğrenç sicilidir.

1991 yılında Irak üzerine yürüyen Haçlı ordularının ilk bombaladığı yerler Ehl-i Sünnet ilim merkezleri, tarihî camiler ve devletin yönetim binalarıydı. Yani ilim ve yönetim merkezleri.

Batı, bir vitrin, podyum ve imaj uygarlığıdır. Kendi elleriyle ve kokuşmuş ideolojileriyle yetiştirdikleri belli bir zümreye hitap eder. Bunlar da genellikle yönetici ve topluma yön veren pozisyonlarda bulunan kimselerdir. Kendileri dışında kalanları ise Hindistan'daki kast sistemine benzer bir sistem içerisinde varoş, site, banliyö ve kenar mahalle diye isimlendirilen gettolara hapseder.

Buna benzer bir örnek 1917 yılında Çad'da yaşanmıştı. Sömürgeci barbar Fransızlar, tertip ettikleri bir konferansa katılmaları bahanesiyle ülkenin her bölgesinden İslam ulemasını başkent Jemena'ya davet etti. Batı ruhunu en güçlü ve canlı bir şekilde içinde barındıran vahşi Fransızlar, topladıkları dört yüz İslam âlimini orada katlederler. Bu âlimler ülkenin beyni ve gençliğe ruh ve dinamizm veren öncülerdi.

Batı barbarlığından sadece İslam coğrafyası ve tevhid ümmeti değil, tarih boyunca birçok kavim ve medeniyet de ağır ve ölümcül darbeler almıştır. Bunun böyle olmasının en önemli nedenlerinden biri de Batı'nın hastalıklı bir ırkçılıkla kendisini, beyaz

olmayan diğer tüm ırklardan üstün görmesidir. Batı, banisi ve atası şeytan olan ırkçılığı kendi içerisinde teorize edip sistemleştirmiştir. Batı, kendi kültür ve kavimlerinin diğer insanlardan ten rengi ve anlayış açısından üstün olduğunu iddia etmekle kalmaz aynı zamanda kendisinin diğer tüm kavimlerden hem fiziksel hem kültürel hem de entellektüel olarak daha güçlü, daha ahlaki, daha üretken ve daha yaratıcı olduğunu da ileri sürer.

Amerika ve Avrupalıların, Afrikalıları geçmişte köleleştirmeleri ve onlara hayvan muamelesi yapmaları işte bu sebepledir. Batı ırkçılığı, kendisi dışındaki tüm insanları iliğine kadar sömürme arzusuyla yanıp tutuşur. Siyonist anlayışa paralel bir şekilde kendisi dışındaki tüm insanlığı kendi öz malı ve mülkü olarak görür. Kendisi dışındakileri, özellikle de bizleri, geri kalmış ve ilkel toplumlar, gelişmemiş, az gelişmiş veya en iyi ihtimalle *"gelişmekte olan"* ülkeler olarak sınıflandırır. Ayak basıp sömürgeleştirdikleri her coğrafyada orada yaşayan halkın dillerini değiştirir, kültürlerini yok eder, gençlerini uyuşturup köklerinden kopararak köleleştirir ve âlimlerini ortadan kaldırır.

Hindistan 1857 yılına kadar İslami bir idareye sahipti. Batılılar (İngilizler) bu tarihte Hindistan'ı işgal edince yönetimi Müslimlerden alıp Hindulara verdiler. Eğer Batılıların bu işgalleri olmasaydı Hintlilerin büyük çoğunluğu Müslimlerden olurdu. Bölünme ve parçalanma olmaz ve günümüzde hâlen devam eden ağır sorunlar yaşanmazdı. Nijerya, Sudan, Filistin, Avustralya, Ruanda ve daha nice coğrafyada sergilenen aynı düzenbazlığı bugün yine tekrarlamaya çalışmaktadır Batı dediğimiz insanlık düşmanı sistem.

Pisliğin ve İğrençliğin Adı: Batı

Şu anda (bir ihtimal) evinizde bulunan veya elinizde tuttuğunuz bir parfüm şişesine dikkatlice bakın, üzerinde Fransızca şu ibareyi göreceksiniz: *"Eau De Toılette"* (Tuvalet suyu.) Yüz buruşturucu ve belki de mide bulandırıcı bu ibare Batı'nın temel temizlik (!) araçlarından olan parfüme verdikleri isimdir. Roma devrinde hamam kültürü yaygın olmasına rağmen, Hristiyanlığın o dönemlerinde Hristiyan din adamları bedenin tamamen yıkanıp temizlenmesini şehevi arzuları tetikleyeceği gerekçesiyle haram kılmış/yasaklamıştı. Avrupalılar işte bu yüzden yüzyıllar boyunca pislik içerisinde yaşadı. Elbiseleri ve bedenleri o kadar pisti ki hoş ve güzel kokmak için tuvalet sonrası güzel kokulu bir su kullanıyorlardı. *"Eau De Toılette"*nin hikayesi de burada başlar. O dönemlerde yazılmış ve bazıları klasik hâline gelmiş eserlerden de anlaşıldığı gibi Batılılar tamamen pisliğe gömülmüş bir hâlde yaşıyorlardı. Fransa'daki şehirler bundan iki yüz yıl öncesinde idrar ve insan pisliğinden geçilmeyen iğrenç birer bataklık gibiydi. Bu manzaraları kitaplarında aktaran kimi yazarlar durumu oldukça ayrıntılı bir şekilde tasvir etmişlerdir.

Ahşap evlerin çürüyen tahtalarından yayılan küf kokuları, iyileşmeyen yaralardan yayılan irin kokuları, yıkanmamış elbiselerden yayılan ekşi ter kokuları, sokaklarda hayvan dışkıları, duvar diplerinde sidik kokuları... Pislik her yerde ve her yer pislik içinde. Avrupa'da insanlar ihtiyaçlarını boş buldukları herhangi bir yerde veya evin içinde giderip dışarı fırlatıyordu. Adına tuvalet denilen bir kulübe veya kapalı bir alan yoktu. Şehrin tümü pislik içindeydi ve temiz bir yere basmak neredeyse mümkün değildi. Yüksek topuklu ayakkabıların hikâyesi de işte tam burada başlamıştır. Batı, aslen öylesine iğrençti ki o dönemlerde her türlü hijyenik uygulama için idrar kullanılmaktaydı. İdrarın antiseptik/mikrop kırıcı özelliklere sahip olduğuna inanıldığından el, yüz ve kıyafetleri *"temizlemek"* amacıyla kullanılıyordu.

İnsanın ve İnsanlığın Düşmanı: Batı

Batı barbarlığının sömürü ve soykırım tarihini öğrenmeye ve aktarmaya çalışmak, dünyanın en uzun zaman gerektirecek işlerindendir. Başını Kristof Kolomb, Vasco da Gama ve Macellan'ın çektiği ve adına coğrafi keşifler dedikleri işgal ve yağma *"seyahat"*lerinden sonra Avrupalıların Amerika kıtasında kurduğu kolonilere işgücü sağlamak maksadıyla milyonlarca Afrikalıyı köleleştirip Amerika'ya göndermişlerdir. Daha önce milyonlarca Kızılderili'yi öldürmüş, topraklarını gasbetmiş ve yeraltı/yerüstü tüm zenginliklerini sömürmüş olan Batılı barbarlar sağ kalabilen Kızılderilileri de köleleştirmişlerdi. Ne var ki sağ kalabilen Kızılderililerin sayısı Batılıların altın madenleri ile pamuk ve şeker kamışı tarlalarında çalışmaya yetmiyordu. Ortaya çıkan bu işgücü açığını da Afrika kıtasından adam kaçırıp köleleştirerek kapatmaya çalıştılar. Öyle ki yıllar içerisinde milyonlarca

Günümüzde dış yüzüyle son derece modern ve medeni olarak görünen Avrupa ve Amerika'nın sokakları, caddeleri, küresel şirketleri ile siyasi ve askerî yapılarının arka yüzünde sistematik olarak devam eden ölüm, kan, yalan, tecavüz ve vahşetten başka bir şey yoktur.

Afrikalı, Batılı barbarlarca kendi yurtlarından kaçırılıp köleleştirilmişti.

Günümüzde dış yüzüyle son derece modern ve medeni olarak görünen Avrupa ve Amerika'nın sokakları, caddeleri, küresel şirketleri ile siyasi ve askerî yapılarının arka yüzünde sistematik olarak devam eden ölüm, kan, yalan, tecavüz ve vahşetten başka bir şey yoktur. Avrupa ve Amerika'nın büyük şirketleri ve bankalarının sermayeleri yerli kavimlerin ve Afrika'dan getirilip köleleştirilen insanların cesetleri ve çok geniş bir coğrafyada ulaşabildikleri tüm zengin kaynakların sömürüsü üzerine kuruludur.

İnsan yaşamına değer veriyormuş intibası uyandıran reklamlarıyla insanları oltalayan Avrupa ve Amerika'nın en önde gelen sigorta şirketleriyle bankaları ilk sermayelerini köle ticaretiyle elde etmişlerdir.

"Afrikalı yamyamlar" lafını duymayan yoktur. Bunun da bir hikâyesi var. Batılılar, yağmalamak istedikleri halkların ilkelliklerini ve geriliklerini vurgulamak ve uyguladıkları vahşeti başka türlü göstermek için Amerika kıtasındaki yerlileri ve Afrika'nın yerli kavimleri hakkında kuyruklu yalanlar uydurmuş, bu yalanları da propaganda araçları vasıtasıyla tüm dünyaya yaymışlardı. İşte bu yalanlardan biri de söz konusu yerli kavimlerin yamyam olduğu yönünde yapılan tezviratlardı. Amerikan yapımı kovboy filmlerinde sıkça görülen sahnelerden biri de şudur: Yerli kabile, bahtsız bir beyazı (Batılıyı) nasıl olmuşsa yakalamış ve ellerini kollarını bağlayarak içine attığı kazanın altını da odunla doldurup pişirmek üzeredir. Tam o sırada medeni (!) bir kovboy kafilesi imdada yetişerek pişmek (!) üzere olan arkadaşlarını yamyam yerlilerden kurtarıverir!

Barbar Batılılar kendileriyle özdeşleşmiş olan cürümlerini başka milletlere mal etmekte de oldukça mahirdir. Azıcık insaf sahibi olan bazı müsteşriklerin kendi kitaplarında anlattıklarına bakıldığında yamyamlığın, özellikle savaş dönemlerinde Batılı/Haçlı ordularının başvurduğu barbarlıklardan biri olduğu anlaşılmaktadır. Batı edebiyatı ve başta Hollywood olmak üzere Batı sinemasında vampir (kan emen yaratık) konulu kitap ve filmlerin çok fazla olması kuşkusuz bir tesadüf olamaz. Genetik bir şey olmalı.

Yeryüzüne, insanın fıtri değerlerini bozup onları ahlaki olarak hayvanlardan dahi daha aşağı derekelere yuvarlamada Batılılardan daha ileride olan bir başka toplum gelmemiştir. Batılılar arasında zina suç olmadığı gibi kadın ve erkek yüz binlerce insan bu çerçevede *"ticari"* bir faaliyet içerisindedir. Eğitim ve daha başka vesilelerle yaşam tarzları buna uygun hâle getirilmiştir ve hâkim düzen bu alanda kendi toplumlarını sınırlandırmaktan özenle kaçınmaktadır. Bu rüsvalık sadece halk arasında değil; batı gençliğine ve toplumuna fikir üretip yön veren siyasetçiler, sanatçılar, edebiyatçılar, filozoflar ve diğer entelektüel unsurlar arasında da sıradanlaşmış ve yaygınlaşmıştır.

Batı ve cinsel suçlar denildiğinde birçok insanın aklına ilk anda Vatikan başta olmak üzere kiliseler gelir. Lut'un *(as)* sapkın kavminin helakine sebep olan iğrenç fiiller, kilise kontrolündeki yetimhanelerde, okullarda ve manastırlarda âdeta sıradanlaşmıştır. Sadece Amerika'da son yirmi, yirmi beş yılda on binlere varan sayıda erkek çocuk, rahip kılıklı sodomilerin kurbanı olmuştur. Rahip kılıklı bu sodomilerin hemen hemen hepsi hâlen görevlerinin başında ve

Hristiyan milletine *"hidayet"* dağıtmaktadır! Kilisenin böylesi iğrenç tezgâhından geçmiş olan bu zavallı nesilden istikbal adına ne beklenebilir?!

Kibirli bir şekilde pek *"aydın"* pozlar vermeye bayılan günümüz Batılılarının dedelerinin döktükleri mazlum kanından dolayı kimi nehirler kıpkızıl renkte akarken bazı nehirler de atılan milyonlarca kitaptan ötürü mürekkep renginde akmıştır uzun süre... Tarih boyunca yeryüzündeki en önemli kütüphaneleri Batılılar yakmıştır. 490 yılında Mısır/İskenderiye'deki dev kütüphane Romalılar tarafından, İstanbul kütüphanesi ise 13. yüzyılda Haçlılar tarafından yakılmıştır. Endülüs Kütüphanesi İspanyollarca, Berlin Kütüphanesi de Rusların eline geçmesin diye 1945 yılında Naziler tarafından yakılmıştır. 2003 yılında Amerikan öncülüğündeki Batı işgali sırasında Bağdat Kütüphanesi yine Batılılarca talan edilip yağmalanmış ve yakılıp imha edilmiştir.

Bir Kızılderili sözünde şöyle denir: *"Bir gölde iki balık kavga ediyorsa oradan beş dakika önce uzun bacaklı bir İngiliz geçmiştir."* Şu yeryüzünün neresinde bir barbarlık, zulüm, adaletsizlik, yağma, katliam ve iğrençlik varsa Batı ve onun perde ardındaki patronu olan siyonist Yahudiler de orada demektir. Batı, Sanayi Devrimi'ni gerçekleştirdikten sonra çok daha tehlikeli bir duruma gelmiş ve tam anlamıyla Modern ve Çağdaş Barbarizmin öncüsü olmuştur. Sömürü ve yağma ağını genişletmek maksadıyla Irak'ı, Afganistan'ı, Somali'yi ve daha nice *"ilkel"* beldeyi özgürleştirmek, uygarlaştırmak ve demokratikleştirmek için ya kendi ordularını gönderir ya da hedef bölgenin yerlilerinden olan iç işgalci aşağılık unsurları kullanır; bugün Suriye ve Irak'ta olduğu gibi...

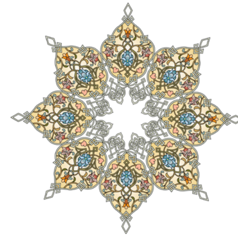
Eğer herhangi bir mümin Batı'yı eleştiriyor ve Batı'nın karşısında duruyorsa anında itibar suikastına maruz kalır. Bu da yetmezse çok iyi bildikleri terörizm kültürü devreye sokulur. Yeryüzünde terörü ve terörizm kültürünü de ilk olarak Batı inşa etmiştir.

Bugün ise Batı, tam bir bataklığa dönmüştür. Aile kurumunu *"Sistematik Tecavüz Müessesesi"* olarak gören laik bir Batı ile karşı karşıyayız. Bunun içindir ki böyle bir Batı'da sekiz yaşında doğuran veya kürtaj yaptırılan kız çocukları bulunmaktadır. Cinsellik sekiz dokuz yaşlarına kadar inmiştir. Sodomi kavimlerin sayısı her geçen gün büyük bir hızla artmaktadır. Bu sayının artmasında rahip kılıklı sodomilerin katkısı da oldukça büyüktür. Okullar fuhuş ve alkol yuvası hâline gelmiştir. Batı toplumu giderek yaşlanmaktadır. Evlilik oranları düşük olmasına rağmen boşanmalar artmaktadır. *"Özgür ve Birlikte Yaşam"* adı altında nikahsız ve çocuksuz birliktelikler Batı için ciddi bir tehdit hâline gelmiştir.

Batı bugün içinde bulunduğu buhranlardan çıkabilmek için giderek daha da saldırganlaşmaktadır. Onun, Venezüella'dan tutun Afganistan'a kadar yaptığı farklı yöntem ve yoğunluktaki saldırıları sürdürme bahanesi aramasına gerek yoktur. Bunları sürdürmesi için sadece kendisi olması yetiyor.

İnsanlık âleminin selameti ve istikbali için bu bataklığın kuruması/kurutulması hayati önemi haizdir. Batılıların yaptığı tüm cürümler ve zulümler, onların kendi zimmetinde bedeli ağır bir borç hükmündedir. Allah *(cc)* El-Halîm'dir.

"Kâfirlere mühlet tanı. (Çok değil) az bir mühlet." [1]

1. 86/Târık, 17

Gelişim Dönemleri

Mahi
mahi@tevhiddergisi.net

Yapabileceğini düşündüğü her şey için ısrar eder. Israr aşamasına gelmeden meşru istekleri karşılanmalıdır. Olumsuz istekler, nedeni ile açıklanarak reddedilebilir.

Bazı bilgiler vardır, çocuğun eğitiminde hayati öneme sahiptir. Bu bilgilere sahip olunmadığında çocuğun davranışları yanlış değerlendirilir. Normal bir durum anormal zannedilir ve çocuğa yanlış teşhis koyulup, yanlış tedavi metodları uygulanmasına sebep olur.

Peki nedir bu bilgiler?
Çocukların yaşlarına göre gelişim özellikleridir. Bu yazımda Psikolog. Aysun Müslime kardeşten dinleyip özet çıkardığım notları fayda görmemiz temennisiyle paylaşacağım.

0-1 yaş:

- Güven duygusunun oluşma zemini bu dönemde anne ilgisi ve bakımı ile atılır.
- Bakımın ve ihtiyaçların ertelenmemesi esastır.
- Erteleme veya ihtiyacı gidermeme, annesine/çevresine karşı güvensizlik hissi oluşmasına neden olur.
- Çocuk güvenli bağlanamazsa korku ve şüphe duyguları oluşur.
- Yedi aylık olduğunda yabancılardan çekinir/korkar. Bu güvenli bağlanmanın göstergesidir.

18-24 ay:

- Çocukta öz farkındalığın geliştiği dönemdir. Artık özerk olmak, bağımsız olmak ister.
- Sürtüşmeler, *"Ben istiyorum!"* diye diretmeler başlar.
- Bu diretmelerde ebeveyn hoşgörülü olmalı, inatlaşmamalı, uyumu sağlamaya çalışmalıdır.
- Baskı kurulup inatlaşılır ve itiraz edilirse çocuk iç denetim geliştiremez.
- İç denetim iradedir. İradeyi baltalamamak için çocuğa seçimler sunulmalıdır.
- Yapabileceğini düşündüğü her şey için ısrar eder. Israr aşamasına gelmeden meşru istekleri karşılanmalıdır. Olumsuz istekler, nedeni ile açıklanarak reddedilebilir.
- Reddedilenlerin, kabul edilenlerden çok daha az olmasına dikkat edilmelidir. (Hayır kelimesi nadir kullanılmalıdır.)
- Kelime dağarcığı bu ayda elli kelimeye ulaşır.

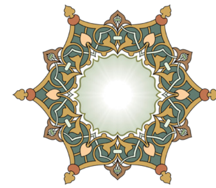
2-3 yaş:

- *"Ben yapabilirim."* dediği bir dönemdir.
- Bu dönem iyi değerlendirilmeli, yaparım dediklerini uygulaması için yardımcı olunmalıdır.
- Kendi eşyasını bilir ve sahip çıkar.
- Başkalarına ait olanı da bilir.
- Cinsiyetini henüz içselleştirmemiştir.
- Kendini tanımaya çalışır. Cinsel bölgesini keşfetmeye başlar.
- Çıplaklıktan hoşlanır. Bu bedenini tanıması için çok önemli bir adımdır.
- Oyunlarda hep kazanmak ister. (Güçlü bir benlik için oyunu kazanmasını sağlayabiliriz.)
- Paylaşmaktan hazzetmez.
- Sıraya girme, sabretme konusunda hazır değildir. Ancak bunlar çocuğa sürekli hatırlatılmalı, rol model olunmalıdır.
- Taklit dönemi olduğu için erkek çocuk baba ile kız çocuk ise anne ile çokça vakit geçirmelidir.

4 yaş:

- Sosyalleşme zamanıdır.
- Grup içinde yer almaya istek duyar.
- Kendi giyinir, kendi soyunur.
- Wc temizliğini kendi yapmalıdır.
- Dört kelimelik cümleler kurar.
- Sayma ve sıralamayı anlar.
- Kuralları daha iyi anlamaya başlar.
- Hayal gücü çok yüksektir.
- Abartır. Bu yalan değildir.
- Gece korkuları başlar. Olmayan şeylerin var olduğunu zanneder.
- *"Korkma"* demek yerine korktuğu şey her ne ise onu komikleştirerek sağaltım yapılmalıdır.
- Hayali arkadaşları vardır.
- Çekingenlik başlar. Yeni bir ortama girdiğinde çekingen davranması normaldir.[1]

Devam Edecek İnşallah...

1. *Yazdıklarımız sadece özet mahiyetindedir. Farkındalık kazandırmak için kaleme alınmıştır. Lütfen detaylı bilgi için yaş gelişim özellikleri, gelişim psikolojisi kavramları ile ilgili araştırma yapınız.*

Laîlaheîllallah, banga hevpar yên temamê rasûlan e. Ew peyv e, ev kelîmeye ku qewman bi navê kafir û muslîm ji hevdu cuda dike...

Destpêk

Osman SADIKOĞLU

(Beşa Yekemin)[1]

Bı Mane Û Bı Şert Û Bı Bergeha Wê ve Lâîlaheîllallâh[2]

Ebû Hanzele[3]

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اُعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

"Sond be ji her ummetê re ji bo ku bibêjin: Ji Allah re îbadetê bikin û xwe ji taxût biparêzin me pêxemberek şand..." [4]

Teqdîm

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bêguman hemd ji Allah re ye. Em jê re hemd dikin û daxwaza alîkarîyê û mexfîretê jî jê dikin. Em ji şerra nefsên xwe û ji xerabîyên amelên xwe, xwe dispêrin Allah azze we celle.

Ewê ku Allah *azze we celle* wî hîdayet kiribe kes nikare berê wî bide bi

1. *Birinci Bölüm*
2. *Anlamı, Şartları ve Kapsamıyla LÂÎLÂHEÎLLALLÂH*
3. *Ev berhema ku ji teref Ebû Hanzele ve bi navê "LÂÎLÂHEÎLLALLÂH" telîf bûye, wergera wê ya Kurdî ji alî Osman Sadıkoğlu ve pêk bûye. Em jî wek Kovara Tevhid wergera vê berhema giring û bi rûmet a bi Kurdî bi mehane beş bi beş teqdîmê xwendevanên xwe bikin.*
4. *16/Nahl, 36*

Laîlaheîllallah, banga hevpar yên temamê rasûlan e aleyhîmûsselâm. Ew peyv e, ev kelîmeye ku qewman bi navê kafir û muslîm ji hevdu cuda dike...

rêşaşîyê ve. Ewê ku berê wî dabe rêşaşîyê ve jî, kes nikare wî hîdayet bike. Ez şahdeyî didim ku ji Allah pê ve tu îlah tune. Ew, wahîdû'l ehed e. Qethîyen tu şerîkê wî tune ye. Dîsa şahdeyî didim ku Muhammed *aleyhisselatuwesselam* abdê wî û rasûlê wî ye.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اتَّقُواْ اللّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلاَ تَمُوتُنَّ إِلاَّ وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ

"Gelî yên ku îman anîne! Bi awayê layîqî wî ye ji Allah bitirsin û bitenê hûn her wek muslîm bimîrin." [5]

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُواْ رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالاً كَثِيرًا وَنِسَاء وَاتَّقُواْ اللّهَ الَّذِي تَسَاءلُونَ بِهِ وَالأَرْحَامَ إِنَّ اللّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

"Gelî însanan! Hûn xwe ji Rabbê xwe biparêzin, ew Rabbê ku hûn ji yek nefsê xuliqandiye, hevjîna (hevala) wî jî ji cinsê wî xuliqand û ji herduyan jî gelek mêr û jin zêde kiriye. Ew Allah ê ku hûn bi qedrê navê wî ji hev daxwazîyê dikin û ji nepêkanîna heqên eqrebeyan jî xwe biparêzin. Beguman Allah li ser we muraqib e (çavnêr e)." [6]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

"Gelî yên ku îman anîne! Ji Allah bitirsin û gotina rast bibêjin. (Ger hûn wisan bikin) Allah dê karên we li hev bîne û gunehên we efû bike. Kî îteata Allah û Rasûlê wî bike; bê şik ew gihîştiye xelasîyeke herî mezin." [7]

Piştî vê, bêguman gotinên herî xweşik kelamullah e, ji rêyan jî rê ya herî bixêr rêya Muhammed e *aleyhîssalâtuwesselâm*

Pêşgotin

Laîlaheîllallah, banga hevpar yên temamê rasûlan e *aleyhîmûsselâm*. Ew peyv e, ev kelîmeye ku qewman bi navê kafir û muslîm ji hevdu cuda dike...

Ev peyv e, ev kelîmeye ku encama însanan li dinyayê û li axîretê wê bide diyarkirin...

Di rûpelên dirokê de ev peyve ku bav û kur derxistiye hemberê hev du...

Ev peyve ku Nuh *aleyhisselâm* xiste keştîya (gemîya) xelasîyê û kurê wî yê ku kulîlka dilê wî bû, kir mehkûme wan pêlên berizî û di wan de xeniqand.

Ev peyve ku Lût *aleyhisselâm* rizgar kir û barana helakê li ser jina wî û qewmê wî barand.

Ev peyve ku Îbrahîm *aleyhisselâm* li hember bav û qewmê xwe bi ziravekî heyirandî wisan da axaftin: *"Hûn jî, bav û kalen we jî jirêketî û tewişî ne."*

Şixul û karên herî xirab ew ên ku piştre hatine derxistin in. Tiştên piştre hatine derxistin bitemamî bîdet in û her bîdet jî rêşaşî ye. Her rêşaşî jî çêtir layîqê agir e.

Ê ku Benî Îsraîl ji taxutê wê dewrê xelas kir û wana çil salan li çol û berîyan da gerandin jî dîsa ev peyv, ev kelîme bû.

5. 3/Âl-î Îmran, 102

6. 4/Nîsa, 1

7. 33/Ahzab, 70-71

Rasûlullah aleyhîssalâtuwesselâm ku di nav qewmê xwe de yê herî ewledar bû, piştî ku vê kelîmeyê anî ser ziman bi îftîrayên "derewkarî" û "hozanî" û "mecnunî" hate deximandin.

Dîsa ev peyv bû, ev kelîme bû ku dibû sedema zordarîya kesên zadegan li hember pêxemberan.

Ev peyve ku di ayetên Qur'anê de destpêka vegotina mucadele û tekoşîna pêxemberan e.

Rasûlullah *aleyhîssalâtuwesselâm* ku di nav qewmê xwe de yê herî ewledar bû, piştî ku vê kelîmeyê anî ser ziman bi îftîrayên *"derewkarî"* û *"hozanî"* û *"mecnunî"* hate deximandin.

Ê ku gel û qewman ji kind û koletîyê rizgar kir û li ser rûyê erdê kire mîrê mîran jî ev kelîme bû.

Em hê jî bijmêrin emê bikaribin ji bo ehemmîyet û giringîya vê peyvê bînin ser ziman bi sedan hevok û delîlan bibînin. Di dewra pêxemberên berê *aleyhîmusselâm* û di dema Rasûlullah de *aleyhîssalâtuwesselâm* xêz û giringîya vê peyvê pir xuyaye û eşkere bû.

Mixabin (maalesef) ev kelîme di vê qerna me de windayî maye. Dawetvan û waizan vê peyvê ji lîsteya dawet û banga heqqê derxistine û weke ku bi temamî ji bîr kirine. Di vê hengâma ku şirk belav buye û serdema xwe yê tîp û tarî de ye; li ser Dawetvanên îslâmê hewceye ku vê kelîmeyê bi manê û şertên wê, bi awayeke lêhatî û li gorî menheca Qur'anê bibêjin û eşkere bikin. Heta kesên bi dilsozî girêdayîyê vê peyvê ne û yên bi sîxurî (bi casusî) dijberê wê ne xuya bibe.

Hemd ji Allah *azze we celle* re be, li ser van erda nesileke (nifşeke) nû derket holê ku ev nesil vê kelîmeyê fêm dikin û bi dilsozî girêdayîyê wê ne.

Hinek birayên me ji tunebûna berhemeke (kîtêbeke) ku pê dersa peyva ***"Laîlaheîllallah"*** bikin gazin dikirin. Me jî bi nîyeta tevkirînîyeki ji daweta tewhîdê re ji bo ummeta îslâm û ji bo van birayên me re ku di rêya dawetê de alîkarîyekî me bigihîje wana me qerara nivîsandina vê pirtûkê kir. Em alîkarî bitenê ji Allah *azze we celle* dixwazin.

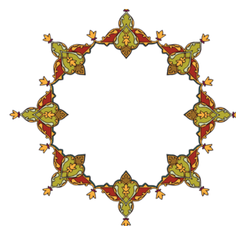
Me di bin serpêkên mijar de erebîya ayetên Qur'ana Kerîm jî daye. Ji bo xwendevanên bixwazin van ayetan jiber bikin. Ji bo ku ji wan re bibe hêsanî me wisan kir.

إِنْ أُرِيدُ إِلاَّ الإِصْلاَحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلاَّ بِاللّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

"... Ez tene dixwazim we li gorî quweta xwe islah bikim. Serkeftina min bi alîkarîya Allah e. Min xwe spartîye wî tenê û ber bi wî de fitilîme." [8]

Dawîya Beşa (1.) Yekemîn

(Dê Berdewam Bibe ÎnşaAllah)

8. 11/Hûd, 88

Zil

Berâ SÂİKA

Hemen hemen her baskın ve gözaltı haberini duyduğumda içimde yeniden yükselen ürkütücü bir ses... Bulamamışlardı babamı. Zalimler tarafından arandığı dönemde her zilin çalışı beni ürkütürdü. Zil çalar, ben perdeyi hafiften aralayıp aşağı bakmaya çabalardım. Zil çalar, ayrılığı çizerdi zihnime. Zil çalar, babamın gözleriyle çakışırdı gözlerim...

Hicran mıydı, vuslat mı bilemedim. Acı mı? Sevinç mi? Evdeydim son günlerde. İyiden iyiye tembelleştim. Hareket etmeye korkar, adım atmaya çekinir oldum. Neydi bu sahi? Bir yandan miniklerin hasreti, diğer yandan başka bir miniğin sevinciydi. İki duygunun savaşı vardı içimde. Bazen de barışı. Biraz katlanmalıydım sadece. Güzelce sabır.

Yine yaptın yapacağını Hüsna Teyze! Onca işinin arasında gel bir de benim kahrımı çek. Ne yaptım ettim de fırından aldıramadım. *"Onları yiye yiye böyle oldunuz kızım."* Girişti pamuk elleriyle hamura. Yerimden kaldırtmıyor bir de. *"Bak Ali'ye şikâyet ederim. Bu üç oldu. Bunda bari yerinde dur!"* Temiz fırçaydı. Birkaç gündür süren ısrarlarımı kesmiş, artık bana emredileni yapar hâle gelmiştim. Biraz sonra katkısız, mis gibi arpa ekmeği ile fırında tavuk yiyecektim. Tabi rahatsızlığımdan dolayı kimse gelmeden yiyebilirsem.

Nitekim de öyle oldu. Sevgi ile ekürisi geldi. Esra. Komşuyduk ikisiyle de. Tabi tek gelmemişlerdi.

Evvelleri erkeklerin elinden düşmezdi otuz üçlük kehribarlar, kukalar, necefler... Kadınların ellerinden de oyalar, danteller, nakışlar... Bir yandan konuşup bir yandan iş yaparlardı. Şimdi elden düşmeyen, onsuz

yapılamayan, konuşurken gözün ayrılmadığı hatta çoğu zaman ona bakarak zoraki konuşulan, ellere mıhlanmış malum meret var. Önceleri utangaçlık ve hayâdan boyunlar bükülür, bakışlar inerdi. Şimdi bu akıllı meret tahta geçti. Neyse.

Hoşbeş derken derslere, sohbetlere davet ettim onları. Gerçi önceleri pek çok kez davet etmiştim ama ikna etmek zor, zamane kızlarını. Ücretsiz wi-fi alanına çevirseydik mescidi belki durum değişirdi. Ya da farklı bir mekânda selfie isteği. Ama bu defa söz verdiler. Hamdolsun dinliyor, hatalarını anlıyorlardı. Gelişme de vardı. Eh Elif Ablası, bugüne bugün artık derslerin olduğu hesapları dahi takip ediyorlardı. Fenomenleri de artık *"unfollow"* etmişlerdi. Arada bir gözleri DM'den gelen mesajlara baksa da anlatılanlara kulak asıyorlardı. Her birimiz tepeden inme İslam'ı kabul etmedik ya! Peyder pey meseleleri kavrayacaklarını umut ediyor ve dualarımı esirgemiyordum. Nuveybâ Abla'nın dün getirdiği güzelim pastalardan, böreklerden yedikten sonra da dua edip gittiler.

Hüsna Teyze'min yemeklerinden de yiyince gözümün feri açılmıştı. Akşama Ali gelse de o da yese. Uzun zamandır yapamamıştım yemek.

Akşamları sekiz gibi gelirdi Ali. O da siparişlerden dolayı işi uzamazsa. İşi mi? Mobilyacıda çalışırdı. Rabbim onu hayırlısı ile bu kapital çarktan kurtarsın. İşi, vaktini bitiriyordu ama hayıflanmaz, şükrederdi. Sadece mescide ve cemaatin işlerine daha çok zaman ayıramadığı için üzülüyordu. Daha fazla zaman ayırmalı, daha fazla amel etmeliyiz, derdi. Yol uzun, ömür kısa, vakit Güneşte eriyen buz gibi bir sermaye. Akşamki ders ve faaliyetlerle kesiştiği için birçok iş değiştirmişti. Bu son çalıştığı yer iyiydi. Severdi usta da Ali'yi. Derslere gitmesine bir şey demediği gibi o günler mesai yapmayı da dayatmazdı.

Birazdan yorgun argın gelecekti Ali. Neyse ki zeytin peynire talim etmeyecekti. Onca yemeksiz akşamlara rağmen sesini çıkarmazdı. Dört yıl oldu hem de. Katık bir şeyler varsa yemek vardı ona göre. İlla ocakta sıcak, yağlı, etli bir şey pişmesi değildi yemek. İş aradığı dönemde de ne yemek yapardı ama! Yumurta zahiresiydi. Varsa yumurta, onlarca çeşit yemek var demekti. Sucuklusundan peynirlisine, patateslisinden kıymalısına kadar. *"Bu kadar çeşit biliyorum bak!"* diye de eklerdi. Hakkını yemeyeyim. Her ne kadar domatesleri çiğ de olsa menemen yapardı. Yapardı yapmasına da mutfak ağlardı. Erkeğin girdiği mutfak kısacası. Düşüncesi yeterdi. Her kadın gibi bana da.

Hizmet ehliydi Ali. İşten arta kalan zamanlarını dinine hizmetle geçirirdi. Affola. Yanlış oldu. Allah yolunda verdiği uğraştan kalan zamanını rızkını temin ile geçirirdi. Cumartesi günleri ya gelmez ya da arada bir sılayırahim adına uğrardı.

Akşamları genel sohbet olurdu. Yasin Hoca'nın son derece latif ve tumturaklı Siyer dersi bitince çay dağıtılırdı. Öbek öbek oluşmuş, İslam'ın hakikatlerinin açıklandığı, kutlu çağrının yakın temasla ve sıcacık anlatıldığı davet halkalarına. Sonra da hizmete dair ne varsa...

Bazen geceleri geç gelir, o yorgunlukla da işe giderdi. Kapitalizmin çarkından ve Müslimleri öğütmesinden herkes gibi o da rahatsızdı. *"Serbest bir iş bulup çıkmalı."* derdi. Vaktinin tamamını cemaate vermeyi ve daha çok çabalamayı arzulardı. Her daim *"Siz Allah'ın dinine yardım ederseniz Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar."* ayetini bana ve kendisine hatırlatırdı. Yorgunluğumu her ima edişimde *"Dinlenme yurdu ahirettir."* derdi.

Evlilik öncesinde de böyleymiş Ali. Ahlakı, itaati ve çalışkanlığıyla sorumlu ağabeylerin gözünü dolduran bir genç... Ömrünün baharında tanıştığı İslam'a kuvvetle sarılmış. Davanın lisanıhâlini bildiğinden kendisinden beklenene amade olmuş. Gel zaman git zaman cemaat içinde kendilerine takılılan, hoş sohbetlerin lezzetli tatlısı olan evlilik adaylarından olmuş. Kırk adam, kırk gün, kırk yerde, kırk kez söyler de akla girmez mi? O da bu işi utana sıkıla, üç mahallenin çamaşırı yıkanacak kadar terleyerek mürekkebinden hayâ fışkıran bir not ile cemaate iletmiş.

Hemen dönüş mü yapmışlar? Yazar kasa faturası değil ya, tuşa bas, detaylı raporu iletsin. Cemaat bu! Süzgeçlerden süzgece koymuşlar da dönüş yapmışlar. En basit meselede alelade karar vermeyen cemaat, hele ki bu meselelere elbette hassas yaklaşacaktı. Ali de bekleme süreci için ileride *"Ömrümden ömür gitti."* diye niteleyecekti.

Çok geçmeden bana söylediler. Cemaat sana uygun gördü. Evlenmek, görüşmek istersen, diye. Kadın kısmı çok uzatmaz ya kelamı. Hele bu meselede. Ben

> Bir tane resim ilgimi çekti. Mıhlandı gözbebeklerim. Dakikalarca. Bulutların yoğunlaşmasına, iki damlanın yanaklarıma süzülmesine sebep oldu. Demir parmaklıklar arasından uzanan bir el vardı. Minik bir kıza uzanan. Altında da bir not: "Seni çok özledim babacığım."

de kısa tutayım. Görüştük. Olumlu da geçti. Ardından düğün dernek. Babam mı? Cemaat dedikten sonra babama tasdik düşer. Oğlan bizim kız bizim ne de olsa. Ali'yi de severdi babam. Şimdiki yaşlarını yollanan fotoğraflardan görse de delikanlılık çağını bilirdi. Vakti zamanı geldiğinde anlatacaktı bana. Ali'nin çalışkanlığını, fedakârlıklarını, nefsini davanın ardına nasıl attığını, cemaat içerisindeki birçok gençte olduğu gibi onu da ders akabinde tebessüm eden gözlerle nasıl takip edip dualarını esirgemediğini... Kısaca -Hoca'mızın da kitabında tasvir ettiği gibi- Allah'a adanmış bir genç olarak görürdü.

İşte yine geldi, alelacele bir şeyler yedi. Fırında tavuk bile tutamadı onu. *"Gelmeden mesaj atarım, sonra korkmayasın."* cümlesine tebessüm ekleyip gitti.

Ne diyordum? Evet, Ali'den bahsediyordum. Babam da kendisini sevince uzamadan gerçekleşmişti evlilik. İbrahim Hoca da Ali için diğer cemaat hocaları ve ağabeyleri gibi değerliydi. Kızıyla evlenmek, evladı gibi olmak Ali için ayrı bir sevinç olacaktı...

Yine yalnızım evde. Çok sevdiğim miniklerin yanına gidemiyordum. Resim-etkinlik derslerine girdiğim miniklerin. Çocukların gürültüsü başkalarına göre kafa ütülemek olarak addedilirken benim için hoş sedalar, ruhumu dinlendiren meltemlerdi. Onları her görüşümde sahabe çocukların haberleri zihnimde peyda olurdu. Aklımda yapacaklarım, hayallerimde Seyyid Kutub'un *(rh)* da vurguladığı beklenen nesil, dualarımda salih evlat olmalarıydı. Her gün, demadem.

Ne var ki bugünlerde ayrıydım kuzulardan. Yeni gebeliğim vardı. Düşük tehlikem de. Dört yıldır bu üçüncüydü. Diğer ikisinde Rabbim nasip etmemişti. Bu defa cemaatin de söylemesiyle iki haftadır gidemedim. Ayrılık zor geldi. Yer yer anneleriyle ziyaret edip içten dualarını alsam da. Tehlikeyi atlatınca yeniden yanlarında olacağımı düşünüp, dua ederek geçirmeye çalışıyordum bu ayrılık günlerini. Tabii bir de Rabbim Sare'mi bahşederse yine bir ayrılık olacağı kesindi. Ben *"Sare"* derdim, Ali ise *"İbrahim"*.

Ali'nin sofrasını toparlayayım dedim. Kendi toplamış, bulaşık bile bırakmamıştı. Bugünlük zeytin kebabı, peynir köftesi ve yumurta yahnisinden kurtulmuştu ya, hamdolsun.

Küçümenlerime son gün yaptırdığım serbest resim çalışması ilişti gözüme. Aldım kuzularımın emeklerini. Daha bakamamıştım bile. Kimi doğa resmi çizmiş. Hani şu bir tane ev, dağ, dere ve ağaçlardan oluşan tek doğa klişemiz. Kimi park, kimi köy, kimi okulumuzu. Kimi de yüreğimizin attığı mescidimizi. Kimi de bir aileyi resmetmiş. Suretsiz yapmayı da ne de güzel öğrendiler.

Bir tane resim ilgimi çekti. Mıhlandı gözbebeklerim. Dakikalarca. Bulutların yoğunlaşmasına, iki damlanın yanaklarıma süzülmesine sebep oldu. Demir parmaklıklar arasından uzanan bir el vardı. Minik bir kıza uzanan. Altında da bir not: *"Seni çok özledim babacığım."* Rabbim seni ve senin gibi tüm çocukları babalarına kavuştursun, duası odamı doldurdu.

Ayıramadım gözlerimi, ayrılamadım. İç dünyasını

kağıda ilmek ilmek dokumuştu Hanne. Hem kendisinin hem de resme bakanın.

Hatırlıyorum. Daha küçük yaşlarda iken bu duyguları ben de tatmıştım. Annem daha bir buçuğumdayken babamla ayrıldığımı anlatmıştı. Ardından ikinci bir ayrılığı dokuzumdayken görmüştüm.

Zalimler hapis cezası vermişti babama. Polis evi basmış, tüm mahremiyetimizi postalları ile çiğnemişti. O günlerde ve hâlihazırda yapmaya devam ettikleri gibi. Bir de özenle yaptığım minnacık etkinliklerimi tarumar etmiş ve hayallerimi bir yıkıntıya çevirmişlerdi. *"İbrahim nerde!"* diye böğürmeleri, içimde yıllara yayılan ürkütücü bir yankıya sebep olmuştu. Hemen hemen her baskın ve gözaltı haberini duyduğumda içimde yeniden yükselen ürkütücü bir ses... Bulamamışlardı babamı. Zalimler tarafından arandığı dönemde her zilin çalışı beni ürkütürdü. Zil çalar, ben perdeyi hafiften aralayıp aşağı bakmaya çabalardım. Zil çalar, ayrılığı çizerdi zihnime. Zil çalar, babamın gözleriyle çakışırdı gözlerim...

Gel zaman git zaman iki sene sürmüştü bu durum. Babam, mescidde polisin yaptığı baskınla tutuklanmıştı. Son kez sarılabilmiştim ona. Ellerindeki kelepçeye rağmen beni sarmalamış ve teskin etmeye çalışmıştı. Can babam! Az mı yastığına baş koydum. Soğuk kış günlerinde kedi gibi sokulur yatardım yanında. Baba, sobayla yarışırsın, derdim. Beni sarmalar, ısıtırdın. Ben ısınınca da gözlerimi yumardım artık. Hoş, bazen bana bir şeyler anlatmak yerine *"dersleri yetiştirmek"* bahanesiyle sırtımın ötesine koyduğun kitabında olurdu ya gözlerin, neyse. Evdeki yokluğunu o kadar hissetmiştim ki babamın... Akşamları dört gözle beklediğim o gelmeden yatmamaya zorladığım kan çanağı gözlerim vardı. Sonraları açık ziyaret dönüşü uzaklara bakıp uykusuzca beklerken olmaya başladı. Bir de yaş ki, babamın deyimiyle her zaman hazır ve nazırdı.

Yaş idi, gönlüme akıp körpe bedenimi büyüten. Yaş idi, oyuncağımı ıslatan, mürekkebimi dağıtan. Yaş idi, mektup kağıdını buruşturan, hasretimizi sulayan. Yaş idi, ona hücrede bana okul servisinde yoldaş olan. Yaş idi, herkesin babasına sarıldığı anda hicranıma tercüman olan. Yaş idi *"Ziyaret bitti!"* sözüyle bulutlarımızın yoğunlaşıp sağanak hâlinde yağan. Yaş idi...

Bir de sohbetimiz vardı. Ayda bir saat bile olmayan. Ona da sohbet denirse. Oturup bi güzel annemi şikâyet dahi edemezdim. (Neyse, hamdolsun ki cemaat var.) *"Ziyaret bitti!"* sözü de hoş beş etmeden gelirdi. Onu diyene arka mahallemizdeki arsada uyuz köpeklere attığımız kiremit parçalarını fırlatasım gelirdi. Her ziyaret sonrası Silivri'den eve gelene kadar sessizlik hâkim olurdu arabada. Ben, küçük kardeşim, annem ve cemaatten iki tane ağabey. Ağabeylerin aldıkları tost ve abur cuburları ise yiyesim gelmezdi. Cemaatin ikramı başım gözüm üstüne ama pamuk elleriyle bana yedirmesini isterdim babamın.

Yıllar geçmiş, hasretimiz geçmemişti. Sonunda babamın nazenin kızı evlenmişti işte. Annem ve kardeşim hâlâ cezaevi yollarını aşındırırdı. Bize yazılan buydu.

Ne güzel, ne duygu yüklü bir resim çizdin Hanne. Daldım öyle resme. Geçmiş deryasına dalıp dalıp çıktım. İçinden nice inciler çıkarttım. Usta bir dalgıç gibi. Çünkü derinliklerdedir bazı duygular. Bu resim de bir vesile oldu... Bir resim bin hatıraydı bendeki.

Saati 04.30 etmiştim. Ali'nin gelmesine bile aldırış edememiştim. İşim olduğunu görünce de gidip yatmıştı.

Kök saldığım masamdan kalkmalıydım. Devamına sonra bakardım artık.

Apartmandan bir patırtı gürültü gelmeye başladı. Anlam veremedim önce. Tanıdık böğürtüler!.. Ardından yine o zil!..

Peşine bir karnıma bir de yüreğime sancı düştü. Biri Sare'ydi düşen, diğeri Ali'ydi giden... Yanaklarıma katrelerdi süzülen... Dilimden *"Sabredenleri müjdele!"* ayetiydi sessizce dökülen.

Apiterapi

Dr. Seyfullah İslam
seyfullahislam@tevhiddergisi.net

Yaklaşık 1 kg. saf bal elde edebilmek için ortalama 30 bin bal arısının 10 milyon çiçeği ziyaret etmesi gereklidir. Son derece zahmetli bir iş olmasına rağmen arılar, kendi ihtiyaçlarından çok daha fazla bal üretirler. Şüphesiz ki bu Allah'ın arıları insanlara hizmet ettirdiğine dair açık bir işaretidir.

Kendisinden (bir lütuf olarak) göklerde ve yerde olanların tamamını hizmetimize sunan[1] Allah'a hamd olsun. Konuştukları kendisine vahyedilen vahiyden başkası olmayan[2] Resûl'e salat ve selam olsun.

Allah'ın *(cc)* kulları için yaratmış olduğu sayısız nimetleri vardır. Tüm bu nimetleri; hayatlarımızı sürdürebilmemiz, bedenî ve ruhi ihtiyaçlarımızı karşılayabilmemiz ve kendisine layıkıyla şükretmemiz için bize ihsan etmiştir.

Allah'ın *(cc)* lütfettiği bu nimetler içerisinde, sağlık ve zindeliğimizi ayakta tutmak gibi özel faydaları olan besinler de vardır. İşte bu besinler içerisinde kaynağı vahye dayalı olan balın, bizler için besin ve şifa niteliğinde olması yönüyle ayrı bir yeri ve önemi vardır. Bu yazımızda inşallah Apiterapi tedavilerinde kullanılan bal, sünnette balın önemini ve balın aşçısı olan arıların Allah'tan aldığı vahiyle bal yapmak için göstermiş oldukları emeklerini ve gayretlerini de inceleyip, balı ne ustalıklarla nasıl yaptıklarına değinerek Rabbimizin azametini, biz kullarına karşı kereminin büyüklüğünü bir kez daha düşünelim, istiyorum.

1. *45/Câsiye, 13*
2. *53/Necm, 3*

Bal; bitkilerin çiçeklerinde bulunan çiçek özünün (nektar) veya bitkiler üzerinde yaşayan bazı böceklerin salgıladığı tatlı maddelerin bal arısı tarafından toplanıp, kursaklarında değişikliğe uğratıldıktan sonra, peteklere doldurulmasıyla oluşan bir besin maddesidir. Bal tarihten günümüze dek hem bir besin hem de şifa vesilesi olarak kullanılmıştır.

"Rabbin bal arısına şöyle vahyetti: 'Dağlardan, ağaçlardan ve onların yaptıkları bal kovanlarından kendin için evler edin.' " [3]

" 'Sonra tüm meyvelerden ye ve Rabbinin senin için kolaylaştırdığı yollarda seyret.' Karınlarından çeşitli renklerde içecek/bal çıkar. Onda insanlar için şifa vardır. Şüphesiz ki bunda, düşünen bir topluluk için ayet vardır." [4]

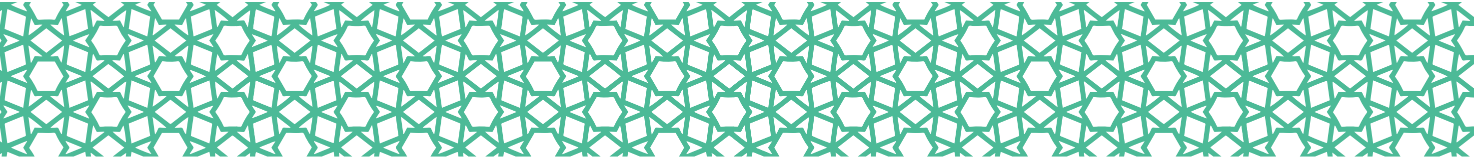
Arı kelimesi arapça erkek ve dişi diye ayrımı yapılmasa da ayette arı lafzından sonra söylenen bütün eylemler dişi cinsiyetine ait bir şekilde kullanılmış. Kur'ân'da arılarla ve balın yapımıyla ilgili hiçbir yanlış izah olmadığı gibi, kovan yapma, balın ham maddesini toplama (Meyvelerden ye!), bal yapmak gibi tüm eylemleri dişi arıların yaptığını belirterek indiği dönemdeki insanların bilemeyecekleri bir gerçeği de açıklamıştır. Ayrıca bu dişi arının, bölmeli karınlardan oluşan anatomik yapısına yine bu ayet-i kerimede *"dişi arıda çoğul karın"* ifadesi kullanılarak işaret edilmiştir: *"Karınlarından çeşitli renklerde içecek/bal çıkar."* Arının ve diğer canlıların fizyolojik yapısını incelemeye dair bir geleneğe rastlanmayan dönemde bu ifadenin olması da Kur'ân'ın mucizelerindendir. Son zamanlarda dişi arılar incelenmiş ve karın yapısının iç kısmında birine bal torbası ve diğerine de kursak adı verilen iki mide olduğu gözlemlenmiştir. Bitki özü olan nektar ve salgılar, arıların *"bal torbası"* denilen kısımlarında kimyasal bir değişime uğrar ve daha sonra bu bal, kovanda arıların kendi hazırladıkları peteklerin bölmelerine yerleştirilir. Buradan fazla suyu uçurulur ve istenilen olgunluk kıvamına getirilen gözeneklerin üzerleri bal mumundan bir kapak gibi örtülür. Bal, petek içindeyken arılarca sağlanan özel havalandırma sistemiyle bildiğimiz kıvamına ve tatlılığına gelir.

Rabbimiz Nahl Suresi 69. ayetinde, arıya nasıl ve nerelerde evler edineceklerine dair bilgi verdikten sonra bir sonraki ayette arıya nasıl bal yapması gerektiği ile ilgili olarak da *"Sonra tüm meyvelerden ye ve Rabbinin senin için kolaylaştırdığı (şaşırmayacağın) yollarda seyret..."* diye, buyurmaktadır.

Dişi arılar; *"tüm meyvelerden ye..."* emr-i ilahisi üzerine, balın ana maddesini oluşturan, çiçek özlerini, nektar ve salgıları bulma yoluna koyulur. Çiçekleri bulan arı, bulduklarını haber vermek üzere diğer arıların yanına döner. Bu arı, zikzak çizen ritmik hareketlerle diğer arılara balın ham madde kaynağının koordinatlarını yani bulduğu bitkilerin/meyvelerin yerini bildirir. Arı yaptığı bu zikzak hareket yoluyla verdiği mesajlarla, kaynağın hem doğrultusunu hem de uzaklığını eksiksiz olarak diğer arılara iletir. Arının hareketleri kadar, kovanına dönerken yaptığı hesaplar da çok ilginçtir. Balın ham maddesinin kaynağını yani üzerine konduğu çiçeğin koordinatlarını sadece Güneş'e göre tarif etmesi mümkün olan arı kovana dönene kadar Güneş her 4 dakikada 1 derece yer değiştirir. Arı Güneş'in bu yer değişimini hem besini bulurken hem kovana en kestirme yönden dönmesi gerekirken Allah'ın *(cc)* ona öğrettiğiyle hesaplar. Arı hedefini ararken ne kadar dolaşırsa dolaşsın, kendisine ev edindiği kovanına en kestirme şekilde döner

Arı, zikzak çizen ritmik hareketlerle diğer arılara balın ham madde kaynağının koordinatlarını yani bulduğu bitkilerin/meyvelerin yerini bildirir.
Arı yaptığı bu zikzak hareket yoluyla verdiği mesajlarla, kaynağın hem doğrultusunu hem de uzaklığını eksiksiz olarak diğer arılara iletir.

3. 16/Nahl, 68
4. 16/Nahl, 69

ve Güneş'in ne kadar yer değiştirdiğini hesaplamak zorundadır. Arı bu hesabı da kusursuz bir şekilde yapmaktadır. Arının tüm bu hesapları ne tesadüfle ne de altı hafta yaşayan arının eğitilmesiyle açıklanabilir. Tüm bu meziyet ve yetenekler Allah'ın *(cc)* bir kanunu olarak arının genlerine/fıtratına kodlanmıştır. Her kanunu kusursuz olan Rabbimiz, arıya da bal yapma ilmini vererek bu canlıyı ne güzel yaratmıştır.

Allah'ın *(cc)* Nahl Suresi'nde dikkatimizi çektiği üzere *(Onda insanlar için bir şifa vardır.*[5]) balın şifa yönüne gelince: En yüksek teknolojilerle dahi organik bir balın, karmaşık yapısı ve mükemmel karışımının taklit edilmesi ve sentetik olarak elde edilmesi mümkün değildir. Öncelikle balın şifa niteliğinde olabilmesi için doğal ve hilesiz olması gerekmektedir. Bu ise ancak arıların kovana dışarıdan gelebilecek herhangi bir suni besinden uzak durup Allah'ın temiz arzında dolaşıp balın ana maddesini oluşturan nektarlar ve salgıları bitkilerden toplayarak işlemeleri ile mümkün olur.

Balın kalitesi arının kendisine ev edindiği yere göre değişir. Allah'ın *(cc)* ayette belirlediği; *"Dağlardan, ağaçlardan ve insanların yaptıkları bal kovanlarından kendin için evler edin."* sıralamasında öncelikle zikredilen *"Dağlar"*; rakımı yüksek, insanların yaşam alanlarının dışı yani; insanlardan kaynaklanan (kimyasal veya tüm kirliliklerden) uzak olmasıdır. Daha sonra ağaçlar ve en sonda da insanların yaptıkları kovanlardan elde edilen balları müşahede ettiğimiz de özellikle günümüzde bu sıralama gözetilerek elde edilen balın kalitesi de bu sırayladır.

Bal, glükoz ve fruktoz gibi şekerlerin yanı sıra sodyum klorür, kükürt, magnezyum, potasyum, kalsiyum ve fosfor gibi minerallere de sahiptir. Nektar ve polen, kaynaklarının niteliklerine göre değişmekle birlikte, balda A, B1, B2, B3, B5, B6, K ve C vitaminleri bulunmaktadır. Ayrıca bakır, demir ve çinko da az miktarlarda bulunur. Balın içeriğinde bunların dışında vücudun hormonlarını düzenleyen bazı maddeler de vardır.

Balın hatta arının zehri dâhil tüm arı ürünlerinin şifa olduğu günümüz ve eski tıp otoritelerince kabul edilmiştir.

5. *16/Nahl, 69*

Peygamberimizin *(sav)* bal ve bal şerbeti ilgili hadisleri, hastalıkları tedavi konusunda meşhurdur. İnsanlık ise ancak günümüzde yapılan araştırmalar sonucunda bu tedavi yöntemlerine ulaşmıştır. Bu da *"O (Resûl) heva ve hevesinden (kendi nefsinden) değil, ancak kendisine vahyedilenden konuşur?"* [6] ayeti mucibince O'nun Allah'ın hak elçisi olduğunun ve Kur'ân dışında bize aktardığı diğer bilgilerinin de yine vahye dayandığının açık bir göstergesidir. Resûlullah'ın *(sav)* gerek kendisi gerekse ev halkından, ashabından hastalananlar bal ile tedavi olmuşlardır.

Ebu Said El-Hudri *(ra)* anlatıyor:

"Bir adam Resûlullah'a gelerek:

— Kardeşim ishal oldu (ne yapayım?) diye sordu. Resûlullah:

— Ona bal (şerbeti) içir, buyurdu.

Adam içirdi. Bilahare aynı şahıs tekrar gelip: 'Ben bal (şerbeti) içirdim. Ancak, bu onun ishalini artırmadan başka bir şeye yaramadı.' dedi. (Adam bu gidip gelmeleri) üç kere tekrar etti. Sonunda Resûlullah: 'Allah doğru söyledi. Kardeşinin karnı yalan söyledi (hata etti.)' buyurdu. Sonra bir kere daha içirdi. Bu sefer kardeşi iyileşti." [7]

Resûlullah'ın *(sav)*: *"Kardeşinin karnı yalan söyledi?"* sözünde, bu ilacın (balın) faydalı olduğuna, hastalığın devam etmesinin, ilaçtaki kusurdan ileri gelmediğine, fasit maddenin (hastalık etkeninin) çokluğundan kaynaklandığına bir işaret vardır. Bundan dolayı Resûlullah bu maddenin giderilmesi için bal içmeye devam etmesini emretmiştir. Nitekim öyle oldu ve Allah'ın izniyle adam iyileşti. Resûlullah'ın, bal şerbeti içmesini tekrar istemesinin hekimlik yönünden de çok anlamı vardır. Burada anlatılmak istenen şey, hastalığın ve hastanın gücüne göre ilacın miktarı ve dozunun uygun olarak ayarlanması gerektiğidir.

Enes bin Mâlik *(ra)*:

"Peygamberimiz hasta olduğu zaman, ağzına bir avuç çörekotu atar, üzerine de su veya bal şerbeti içerdi." [8] demiştir.

"Böbrek sancısı, böbrekteki sinirdendir. Hareket

6. *53/Necm, 3*
7. *Buhari, Tıbb 4, 24; Müslim, Selam 91*
8. *Mecmau'z Zevaid*

Ey Vehhab olan (kullarına karşılıksız veren) Allah'ım; Senden istediğimiz her şeyi bize vermiş ve devamlı vermektesin. Şayet senin nimetlerini saymaya kalksak onları saymakla bitiremeyiz. İçimizde şekûr olan (çok çok şükreden) kulların çok azdır.
Çokça şükredelim diye bizi temizle ve üzerimizdeki nimetini tamamla ve fıtratını bozmadan hayatını sürdüren ve bu şekilde son nefesini veren kullarından eyle.

ettiğinde sahibini hasta eder. Bu hastalığı ılık su ve bal şerbeti ile tedavi ediniz?" [9]

"Şifa üç şeydedir: Bal şerbeti içmek, kan aldırmak, vücudu ateşle dağlamak; fakat ümmetimi ateşle dağlamaktan men ederim?" [10]

Burada anlatılan bal şerbeti, balın içerisine bir miktar su katıp karıştırılmak suretiyle yapılmaktaydı. Bal şerbeti sadece hastalık zamanında kullanılan bir ilaç olmayıp vücudu zinde tutması ve enerji vermesi yönüyle de önemli bir besin maddesidir. Hatta Resûlullah *(sav)* zamanında düğünlerde davetlere gelen misafirlere sunulan bir meşrubattı. Bal şerbetinde suyun kaynar derecesinde olmamasına, özellikle (ağzı yakmayacak kadar) sıcak olmasına dikkat edilmelidir.

Yaklaşık 1 kg. saf bal elde edebilmek için ortalama 30 bin bal arısının 10 milyon çiçeği ziyaret etmesi gereklidir. Son derece zahmetli bir iş olmasına rağmen arılar, balı kendi ihtiyaçlarından çok daha fazla üretirler. Bu da Allah'ın *(cc)* arıları insanlara hizmet ettirdiğine dair açık bir işaretidir. Arı bunca çaba ve emeklerle bizlere bal yaparak kendisine emredileni yapmakta ve karşılığında ise bizden hiçbir ücret istememektedir. Aslında arı bu hâl ile dile gelse biz insanlara: *"Biz arılara bakıp hiç düşünmez misiniz? Bize Rabbimizin vahyetmiş olduğu bu ilimle*[11] *sizler için besin ve şifa taşıyan balı üretiyor ve var olduğumuzdan beri aynı vazifeyi hiç bıkmadan, usanmadan tekrar tekrar yaparak sizlere hizmet ediyoruz. Bizim gibi küçücük bir canlının bunları yapabilecek şuura ve donanıma kendiliğinden sahip olamayacağını hiç aklınız almıyor mu? Öyle ise bunca hakikati gördükten sonra bunları meydana getirenin ancak Allah olduğunu bilerek O'ndan başkasının bu denli mükemmel yaratamayacağını anladığınız gibi bizleri ve sizleri yaratan Rabbimizden başkasına kulluk yapılmaması gerektiğini de anlamalısınız... O'na hamdederek ve şükrederek O'nu tesbih et. Azametini ve kudretini anlayarak O'ndan sakın."* diyecektir.

Ey Vehhab olan (kullarına karşılıksız veren) Allah'ım! Senden istediğimiz her şeyi bize verdin ve devamlı vermektesin. Şayet senin nimetlerini saymaya kalksak onları saymakla bitiremeyiz.[12] İçimizde şekûr olan (çok çok şükreden) kulların çok azdır.[13] Çokça şükredelim diye bizi temizle ve üzerimizdeki nimetini tamamla[14] ve fıtratını bozmadan hayatını sürdüren ve bu şekilde son nefesini veren kullarından eyle.

Duamızın sonu Âlemlerin Rabbi olan Allah'a *(cc)* hamdolsun.

9. *Hâkim, Müstedrek, Tıp IV/405*
10. *Buharî ve Müslim*
11. *16/Nahl, 68*
12. *14/İbrahîm,34*
13. *34/Sebe', 13*
14. *5/Mâide, 6*

Dinin Esasları ve Mertebeleri

Ömer AKDUMAN

Allah Resûlü "Cibril size 'dininizi' öğretmek için geldi." buyurdu. Anladık ki İslam, iman, ihsan, gayba dair bilgiler/kıyamet ve alametleri hususunda sahih bir itikad ve salih ameller manzumesi "din"dir. İtikad edilmesi, inkâr edilmesi ve amel edilmesi gereken hususları hakkı ile yerine getiren kimse "dinin esasları"nı yerine getirmiş, Müslim ve mümin olmuştur.

Allah Resûlü *(sav)* *"Cibril size 'dininizi' öğretmek için geldi."* buyurdu. Anladık ki İslam, iman, ihsan, gayba dair bilgiler/kıyamet ve alametleri hususunda sahih bir itikad ve salih ameller manzumesi *"din"*dir. İtikad edilmesi, inkâr edilmesi ve amel edilmesi gereken hususları hakkı ile yerine getiren kimse *"dinin esasları"*nı yerine getirmiş, Müslim ve mümin olmuştur. Öte yandan iman, İslam, ihsan ya da gayba dair hususlarda sıkıntı yaşayanlar ise sıkıntılarının niceliğine göre dinlerine zarar vermiş, fasık olmuş ya da dinden çıkmış olurlar. Bu şekilde hadiste izah edilen konuları *"Dinin Esasları ve Mertebeleri"* olarak isimlendirmemiz mümkündür.

Nebi *(as)* dinin üç mertebeden oluştuğunu bize öğretmiştir:

1. Mertebe: İslam

2. Mertebe: İman

3. Mertebe: İhsan

Bu sıralamaya göre İslam, iman ve ihsan birbirinden farklı manalarda kullanılmıştır. Birinci mertebe olan İslam mertebesi, kulun Allah'a *(cc)* tevhidle yönelip teslim olması ve şirkin her türünden uzak durmasıdır. Zahiren bunu yerine getiren insan Müslim'dir. Müslim olarak muamele görür.

İkinci mertebe olan iman mertebesi; kulun, yüzünü Allah'a *(cc)* dönüp O'na teslim olduktan sonra bu teslimiyetini içselleştirmesi, bâtınen de yakin

olarak tevhidin hakikatini bilip onu yol edinmesi ve şirkten ve şubelerinden sakınmasıdır.

Üçüncü mertebe olan ihsan mertebesi ise Allah'a *(cc)* teslim olduktan ve kalben de bu teslimiyeti tam manası ile idrak ve ihkam ettikten/sağlamlaştırdıktan sonra kulun İslam'ını, imanını ve Allah'a kulluğunu güzelleştirmesidir.

İslam nedir? Bana İslam'ı anlat!

İslam kelimesi "سلم" maddesinden türemiştir. Bu kelime açık-kapalı tüm eza ve afetlerden emin olup esenlikte olmaktır. Selamet kelimesi de aynı kökün mastarıdır. İslam kelimesi esenliğe girmek, selamet içinde olmak, boyun eğmek ve teslim olmak anlamında kullanılmıştır.[1]

İslam kelimesinin türediği kök ve bu kökün anlamları henüz şer'i tarife geçmeden önce İslam hakkında bize fikir vermektedir:

Dünya ve ahiretin **selameti**, Dünya'da **selim kalple** yaşayıp ahirette **Daru's Selam'ın (Selamet yurdunun)** sakinlerinden olabilmek ve **Es-Selam** olan Allah'ı hoşnut edebilmek, ***"İslam Dini"***nden geçer. Allah Es-Selam olduğu için de O'ndan gelen din El-İslam ve bu dinin mensupları da Müslimlerdir.

Şer'i ıstılahta İslam, **kişinin Lailaheillallah'ı ikrar edip onun gereklerini yerine getirmek sureti ile Allah'a teslim olması ve şirki terk ederek tevhid ile Allah'a yönelmesidir.**

İslam'ın Esasları

Peygamber *(sav)* bu hadisi şerifte bize İslam'ın beş temel esasını zikretti. Bununla birlikte İslam'ın esaslarının zikredildiği birçok hadis mevcuttur:

"İslam beş temel üzerine kurulmuştur: Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in onun kulu ve Resûlü olduğuna şehadet etmek, namazı kılmak, zekâtı vermek, Beyti/Kâbe'yi haccetmek, zekât vermek, Ramazan orucu tutmak." [2]

Talha b. Ubeydullah anlatıyor:

"Necd ahalisinden saçı darmadağın bir adam Resûlullah'a geldi. Biz, sesinin mırıltısını duyuyor fakat ne söylediğini anlayamıyorduk. Nihayet Resûlullah'a yaklaştı. Meğer İslam'ın ne olduğunu soruyormuş. Resûlullah, 'Gece ile gündüzde beş (vakit) namazdır.' cevabını verdi. Adam:

— Bana bunlardan başka namaz var mı, dedi. Resûlullah:

— Hayır, ancak kendiliğinden kılarsan o başka. Bir de Ramazan ayının orucu vardır, buyurdu. Adam:

— Bana bundan başka oruç var mı, diye sordu. Resûlullah:

> Dünya ve ahiretin selameti, Dünya'da selim kalple yaşayıp ahirette Daru's Selam'ın (Selamet yurdunun) sakinlerinden olabilmek ve Es-Selam olan Allah'ı hoşnut edebilmek, "İslam Dini"nden geçer. Allah Es-Selam olduğu için de O'ndan gelen din El-İslam ve bu dinin mensupları da Müslimlerdir.

— Hayır, ancak kendiliğinden tutarsan o başka, buyurdu. Resûlullah ona zekâtı da söyledi. Adam:

— Bana bundan başka zekât var mı, diye sordu. Peygamber:

— Hayır, ancak kendiliğinden verirsen o başka, buyurdu. Az sonra o adam:

— Vallahi bundan ne ziyade yaparım ne de noksan, diyerek, dönüp gitti. Bunun üzerine Resûlullah, 'Eğer doğru söyledi ise felaha erdi.' buyurdu." [3]

Enes b. Malik anlatıyor:

"Resûlullah'a bir şey sormaktan nehyedilmiştik. Bundan dolayı çöl halkından aklı başında bir adamın

1. *Müfredat* سلم *maddesi, Mekayis El-Luğa* سلم *maddesi*
2. *Buhari, 8; Müslim, 16*
3. *Buhari, 46; Müslim, 11*

Gevşeklik, tembellik, inat, kibir... gibi nedenler ile Kelime-i Tevhid'i yerine getirmeyen kimse kâfirdir. Kur'ân ve sünnetin muhkem nasları bunun delilidir.

gelmesi ve -bizim de dinlememiz şartıyla- soru sorması çok hoşumuza giderdi. Derken çöl halkından bir adam geldi ve:

— Ey Muhammed! Bize senin elçin geldi ve senin, Allah'ın seni elçi/peygamber olarak gönderdiğini söylediğini söyledi, dedi. Resûlullah:

— (Evet,) doğru söylemiş, buyurdu. O adam:

— Şu hâlde gökyüzünü yaratan kimdir, diye sordu. Resûlullah:

— Allah'tır, buyurdu. Adam:

— Ya yeri kim yaratmıştır, dedi. Peygamber:

— Allah, cevabını verdi. Adam:

— (Peki,) şu dağları kim dikti ve onlarda her ne yarattı ise kim yarattı, diye sordu. Peygamber (yine):

— Allah, buyurdu. Adam:

— Öyle ise gökyüzünü ve yeri yaratan, şu dağları diken Allah aşkına söyle! Seni Allah mı gönderdi, dedi. Resûlullah:

— Evet, buyurdu. Adam:

— Ayrıca senin elçin bize günümüzde ve gecemizde beş namazın farz olduğunu söyledi, dedi. Peygamber:

— Doğru söylemiş, buyurdu. (Yine) o zat:

— Öyle ise seni gönderen Allah aşkına söyle! Bunu sana Allah mı emretti, dedi. Resûlullah:

— Evet, cevabını verdi. Adam:

— Elçin bize, mallarımızdan zekât vermenin farz olduğunu söyledi, dedi. Peygamber:

— Doğru söylemiş, buyurdu. Adam:

— Seni gönderen Allah aşkına söyle! Bunu sana Allah mı emretti, dedi. Resûlullah (yine):

— Evet, buyurdu. Adam:

— Elçin bize, yılda bir Ramazan Ayı orucunun farz olduğunu söyledi, dedi. Peygamber:

— Doğru söylemiş, buyurdu. Adam:

— Seni gönderen Allah aşkına söyle! Bunu sana Allah mı emretti, dedi. Resûlullah:

— Evet, buyurdu. Adam:

— Elçin bize, yoluna gücü yetenlerimize Beyt'i haccetmenin farz olduğunu söyledi, dedi. Peygamber:

— Doğru söylemiş, buyurdular.

Enes dedi ki: Sonra o adam şöyle söyleyerek dönüp gitti:

— Seni hak (din) ile gönderen Allah'a yemin olsun ki bu farzlarda ne fazla yaparım ne de eksik. Bunun üzerine Peygamber:

— Yemin olsun, eğer bu adam doğru söylediyse mutlaka cennete girer, buyurdular." [4]

Allah da *(cc)* Kur'ân-ı Kerim'de İslam'ın beş esasını zikretmiş, lakin muhtelif yerlerde bize beyan etmiştir. Kur'ân-ı Kerim'de beş esas, bir ayet-i kerime içerisinde toplu olarak zikredilmemiştir.

4. *Buhari, 63; Müslim, 12*

Tembellik nedeni ile namaz kılmayan kimse iki görüşten sahih olana ve nasların saraheten işaret ettiği görüşe göre kâfirdir.
Mümin bir kimse ise namazı terkettiği, hayatından çıkardığı zaman kâfir olmuştur. Velev namazın farziyetini ikrar etse de.

Kur'ân'dan naslar:

1. Kelime-i Şehadet/Kelime-i Tevhid:

"De ki: 'Kimin şahitliği en büyüktür?' De ki: 'Allah benimle sizin aranızda şahittir. Sizi ve kime ulaşırsa onu uyarmam için bu Kur'ân bana vahyedildi. ***Yoksa siz, Allah'la beraber başka ilahların olduğuna mı şahitlik ediyorsunuz?'*** *De ki: 'Ben şahitlik etmem.' De ki: '****Ancak O, tek bir ilahtır ve şüphesiz ki ben, O'na ortak koştuklarınızdan berîyim/uzağım.****' "* [5]

2 ve **3.** Namaz kılmak ve zekât vermek:

"Şayet (şirkten) tevbe eder, namazı kılar, zekâtı da verirlerse dinde kardeşlerinizdirler. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle detaylı bir şekilde açıklarız." [6]

4. Oruç tutmak:

"Ramazan Ayı! O ay ki insanlara yol gösteren, hidayet ve furkandan apaçık deliller barındıran Kur'ân, o ayda indirilmiştir. Sizden o aya yetişen oruç tutsun. Sizden her kim hasta ya da yolcu olursa (oruç tutmadığı günlere karşılık) başka günlerde (oruç tutsun)..." [7]

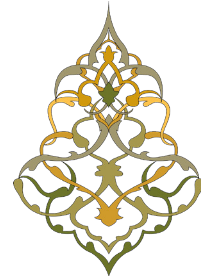
5. Hacca gitmek:

"Hac ve umreyi Allah için tamamlayın..." [8]

Bu Beş Esası Kabul Etmeyen İnsanın Hükmü

İslam'ın beş esasından herhangi birisini inkâr eden kimse kat'i naslara/vahye muhalefet ettiğinden dolayı kâfirdir. İnkâr etmeksizin taksirat gösteren/gevşeklik yapanlara gelince;

- Gevşeklik, tembellik, inat, kibir... gibi nedenler ile Kelime-i Tevhid'i yerine getirmeyen kimse kâfirdir. Kur'ân ve sünnetin muhkem nasları bunun delilidir.
- Tembellik nedeni ile namaz kılmayan kimse iki görüşten sahih olana ve nasların saraheten işaret ettiği görüşe göre kâfirdir. Mümin bir kimse ise namazı terkettiği, hayatından çıkardığı zaman kâfir olmuştur. Velev namazın farziyetini ikrar etse de.
- Zekat, oruç ve hac ibadetlerini, tembellik vb. nedenler ile terkeden kimseler ise haram irtikap etmiş, fasık ve günahkâr Müslimlerdir.

5. 6/En'âm, 19
6. 9/Tevbe, 11
7. 2/Bakara, 185
8. 2/Bakara, 196

Tevbe Suresi Tefsiri

Bedirhan EREN

Akidede takiye yapmanın ve hakkı gizlemeye çalışmanın özellikle de ilim ehli, önder ve lider konumdaki kimseler için caiz olmadığını ifade etmektedir.

Kitabın Künyesi:

Kitabın Adı: Tevbe Suresi Tefsiri

Kitabın Yazarı: Şeyh Abdullah Azzam

Yayınevi: Buruc

Yayın Tarihi: 2017

Basım Yeri: İstanbul

Sayfa Sayısı: 751

Cilt/Kâğıt: Ciltli, Şamua Kitap Kâğıdı

Ebat: En 16,5 cm, boy 23,5 cm

Yazara Dair

Dr. Abdullah Azzam 1941 Yılında Filistin'in Siletül Harisiye kasabasında doğdu. Buradaki ilk ve orta öğreniminden sonra 1966'da Şam Üniversitesi Şeriat Fakültesini bitirdi. 1967 yılında Amman'da öğretmenlik yaparken Batı Şeria ve Mescid-i Aksa'nın Yahudilerin eline geçmesi üzerine o dönemki *"Müslüman Kardeşler"*in askerî birliklerine katıldı. İlimsiz cihadın olmayacağını tam olarak kavradıktan sonra devam ettiği ilim tahsilinde doktorasını 1973'de El-Ezher'de Usul-u Fıkıh dalında başarıyla tamamladı. 1973-1980 yılları arasında Ürdün Şeriat Fakültesinde öğretim üyesi olarak bulundu. Askerî Yargıtay kararıyla Ürdün'den sürülünce 1981'de Cidde Kral Abdulaziz Üniversitesinde çalışmaya başladı. Burada istediği ortamı bulamayan Abdullah Azzam Pakistan'a gitti. İslamabad'daki Uluslararası İslam Üniversitesi'nde ders verirken o sıralarda yeni başlayan Afgan Sa-

vaşı ile yakından ilgilenmeye başladı. Bir müddet sonra üniversitedeki görevini tamamen bırakarak Peşaver'e taşındı.

Bombalı bir suikast neticesindeki ölümüne kadar tüm ömrünü kâh cephede savaşarak kâh Arap ülkelerinden gelen gençlerin eğitildiği eğitim kamplarında kâh muhacirlerin toplandığı mülteci kamplarında geçirdi. İsmi sonradan *"Hidemat"* olarak değiştirilen *"Beytül Ensar"* adıyla açtığı büroda Arap ülkelerinden gelen gençleri ve yardımları organize ediyordu. Savaşçılara yardım, Arap ülkelerinden gelen gençlerin kamplarda hızlı bir eğitimden geçirildikten sonra fiilî savaş alanlarına transferi, savaşçıların ve muhacirlerin İslami eğitimi için gayret gösterme, dergi ve kasetlerle Afgan Savaşı'nı İslam dünyasında gündemleştirip tanıtma çabalarının yanında, yazdığı *"Cihad Ahkâmı, Afgan Cihadında Rahmanın Ayetleri, İslam ve İnsanlığın Geleceği, Müslüman Halkın Cihadı ve Kayıp Minare"* gibi eserlerle ümmete büyük hizmet etmiş bir ilim ehliydi.

Abdullah Azzam, 24 Kasım 1989 Cuma günü, cuma hutbesini okumak ve cuma namazını kıldırmak için genellikle namaz kıldığı *"Seb'ul-Leyle Mescidi"*ne gitmek üzere evinden çıktı. İki oğlu Muhammed ve İbrahim ile birlikte arabasına doğru yaklaşırken 20 kilo ağırlığındaki bombanın uzaktan kumandalı olarak patlatılmasıyla arabası parçalandı. Bu patlama sonucunda Abdullah Azzam, Muhammed ve İbrahim isimli oğullarıyla birlikte hayatını kaybetti.

Olaylar ve Ayetler Eşliğinde *"Cihada Methiye"*

Şeyh Abdullah Azzam'ın *"Tevbe Suresi Tefsiri"* isimli eseri, 1980'li yıllar boyunca Komünist Ruslara karşı yürütülen Afgan Savaşı yıllarında, savaş için bölgeye giden Arap gençlerin bulunduğu eğitim kamplarında yapılan derslerden derlenerek hazırlanmış olan bir kitaptır. Bu derslerin kaydedildiği kasetler ileriki yıllarda deşifre edilerek derlenmiş ve yayına hazırlanarak kitap hâlinde basılmıştır. Okuyucu kitabı okurken bu derslerin günümüzden yaklaşık olarak kırk yıl önce yapılmış olduğunu hatırda tutmalıdır. Güncel olanın neredeyse her saat değişebildiği günümüzde, mesele ümmetin kahreden sorunları olduğunda aslında değişmeyen bir gündemle yaşamakta olduğumuzu da fark ettiriyor bize bu kitap.

Cihad ahkâmı ve Müslimlerle diğer toplumların nihai ilişkilerini düzenleyen bu sure, özelde müminlerin münafık ve kâfirlerle olan ve olması gereken münasebetlerinin çerçevesini de belirlemiştir. Şeyh Azzam'ın ders verdiği mekân, yirminci yüzyılın son çeyreğinde Afganistan gibi, cihadın yeniden İslam ümmeti ve dünya gündemine girdiği bir yer olunca derslerin konusu da doğal olarak cihad hukukunun nihaî hükümlerini içeren Tevbe Suresi'nin tefsiri olmuştur.

Kitabın başlarında çok önemli bir konuya, Seyyid Kutub'dan *(rh)* alıntı yaparak açıklık getiriyor Şeyh Azzam. Akidede takiye yapmanın ve hakkı gizlemeye çalışmanın özellikle de ilim ehli, önder ve lider konumdaki kimseler için caiz olmadığını ifade etmektedir. Bu bağlamda âlim, taslaklarına da sarsıcı eleştirilerde bulunmaktadır. Ne idiği belirsiz ne yapacağı kestirilemeyen ve insanları neye çağırdığının farkında bile olmayan, her gün bir renge bürünerek tağut yönetici ve yetkililerin safında ve yakınında yer alan hoca ve âlim sıfatlı kimseleri, tevhid ehli müminlerin örnek almasının asla düşünülemeyeceğini belirtmekte ve bu hususta İmam Nevevi'nin Zahir Baybars'a karşı tavrı ile şeyh Mervan El-Hadid'in tavrı ve mücadelesini örnek olarak göstermektedir.

Eski cahiliye ile asrımız cahiliyesi arasındaki farklara da karşılaştırmalar yaparak değinmektedir. İslam'ın antlaşmalara ve ahidlere bağlı kalmaya verdiği önem kadar başka hiçbir şeye önem verdiğini görmedim diyor, Şeyh Azzam.

Kitabın hemen hemen tamamına yakını cihadın fazileti ve cihad methiyesiyle doluyken ahde vefa ve İslam ahlakının insanlar üzerindeki etkisi bağlamında ilginç bir şey de söylüyor Şeyh. Endonezya, Malezya ve Filipinler gibi ülkelerdeki halkların, bu ülkelere cihad amacıyla bir tek mücahidin dahi ayağını basmadan İslam'a girdiklerini aktarıyor. Bunun başlıca sebeplerini ise o ülke halklarının oralara giden Müslim tüccarların güzel ahlakından, faziletli şahsiyetlerinden, dürüstlüklerinden ve ahde vefalarından etkilenmeleri olarak sıralıyor.

Demokratik siyasette yer alarak particilik yapan cemaatlerin ibretlik bazı yaşanmış hikâyeleri de yer alır kitapta. Ürdün'den bir örnekle sözde İslami bir partinin önde gelenlerinden birinin (Emin Şennar)

anlatımlarına yer verir. Kısaca ve özetle, İslami de olsa bir partinin temel hedeflerinden birisinin de partiye kazandırılacak gençlerin muvahhid ve muttaki değil, partinin ilkelerine ve ileri gelen kadrolarına tabi ve itaatkâr olmalarının sağlanması olduğunu nakleder.

İlmî ve maddi bütün imkânlarını ölülerle koşulan şirkle mücadeleye hasreden *"Telefî"* taifeye de nasihatlerde bulunur. Şöyle seslenir onlara: *"Ahmed Bedevî veya Abdulkadir Geylanî üzerinde devamlı duruyorsunuz. Halbuki Hafız Esed [1] ve Muammer Kaddafi'yi [2] terk ediyorsunuz, onlardan söz etmiyorsunuz. Ahmed Bedevî ile Abdulkadir Geylanî'nin kabrinin başında da Hafız Esed'in veya Muammer Kaddafî'nin yanında bulunan korumalar kadar asker, polis ve istihbaratçı bulunmuş olsaydı onların aleyhine tek kelime konuşamazdınız! Evet, dirilerle Allah'a ortak koşulma meselesi üzerinde durun. Tağutların, Allah'ı bıraktırıp insanları kendilerine taptırma şirkine karşı çıkın!"*

Geçmiş devirlerde olduğu gibi asrımızdaki büyük çaplı yıkım ve ahlaksızlığın da arkasında yine Yahudilerin olduğunu belirterek siyonizme karşı tevhid ve cihad şuurunun diri ve daimî kılınmasını öğütler.

Tağuti düzenlerin hizmetkârlarının günü geldiğinde aynı düzenin çarkları arasında ezilip iğdiş edilmekten kurtulamayacaklarını, Mısır istihbaratının Abdunnasır dönemindeki başkanı ve sonra Savunma Bakanı olan Şemsi Bedran üzerinden örneklendirir. Seyyid Kutub'a ve binlerce mümine en ağır işkenceler yapan bu cellat, sonraları Cemal Abdunnasır'ın hışmına uğrayıp aynı zindana atılır ve işkenceci olarak yetiştirdiği kendi elemanları tarafından işkencelere tabi tutulur.

Resûlullah'ın *(sav)* Tebük'ten geri kalmak isteyenlere izin vermesini konu alan 42-45. ayetlerle ilgili açıklamalarında şöyle der: *"... Namazı terk etmesi için bir kimseye izin vermen caiz midir? O hâlde bir kimseye cihaddan geri kalması için nasıl izin verebilirsin? Evet, Tebük günü durumunun hâkim olduğu günümüzde de cihadla namaz ve cihadla Ramazan orucu arasında farziyet itibariyle fark yoktur."*

Şeyh Azzam, İslami mücadelenin farklı alanlarında faaliyet gösteren hemen hemen bütün camialar aleyhinde yapılan insafsızca saldırılara karşı da sesini yükseltmiştir:

"Efendiler! Bu insanları kendi hâllerine bırakın da benliğini kaybetmiş ve küfür, şirk ve bidat bataklığına saplanmış kimseleri ıslah etsinler. Ey tağutlar, İhvan Cemaati'ni siyasete giriyor diye neredeyse yok ettiniz. Cihad cemaatini ise silahlı eylem yapıyor diye kesip attınız. Falan cemaat şöyle, filan cemaat böyle diye mahkûm ettiniz. Şimdi ortada tebliğ cemaati kaldı. İlim ehlinden bazı kimseler de bu cemaate karşı savaş açmış durumdalar. Lâ havle ve Lâ kuvvete illa billah..."

Şeyh Azzam'ın çağdaş toplumun ahvaliyle ilgili saptamaları da kayda değerdir. Bundan yaklaşık kırk yıl önceki toplumu *"Boş kalıplar ve iki yüzlü topluluklar"* olarak nitelemektedir. Tarih boyunca Firavunları *"Firavun"* yapanın da esasen bu gibi iki yüzlü münafık topluluklar olduğu tespitinde bulunur.

İslami bir cemaatin ne olduğu sorusuna da güzel bir cevabı vardır Şeyh Azzam'ın:

"Gerçek şu ki İslami bir cemaat, birbiriyle kaynaşmış, birbirini seven, hep birlikte canlarını feda etmeye hazır olan ve kardeşlerini korumak için ölüme dahi gidebilen insanlardan oluşursa işte bu cemaat, inşallah zaferin ilk adımı ve sinyalidir."

Kitabın sonuna Şeyh Abdullah Azzam'ın gençler için hazırladığı sekiz sayfalık vasiyetnamesi eklenmiştir:

"Cihad hayatı en lezzetli hayattır. Sıkıntılara ve darlığa sabır ve tahammül, nimetler ve konfor içinde yaşamaktan daha güzeldir."

"Ey İslam davetçileri, ölüm tutkunu olunuz ki size hayat bağışlansın... Okuduğunuz kitaplar, devam ettiğiniz nafileler sakın sizi aldatmasın!"

"Bir bardak, taşmadıkça dolmuş sayılmaz. Bir kalp de çevresinde bulunan insanlara taşmadıkça bu din ile dolmuş olmaz..."

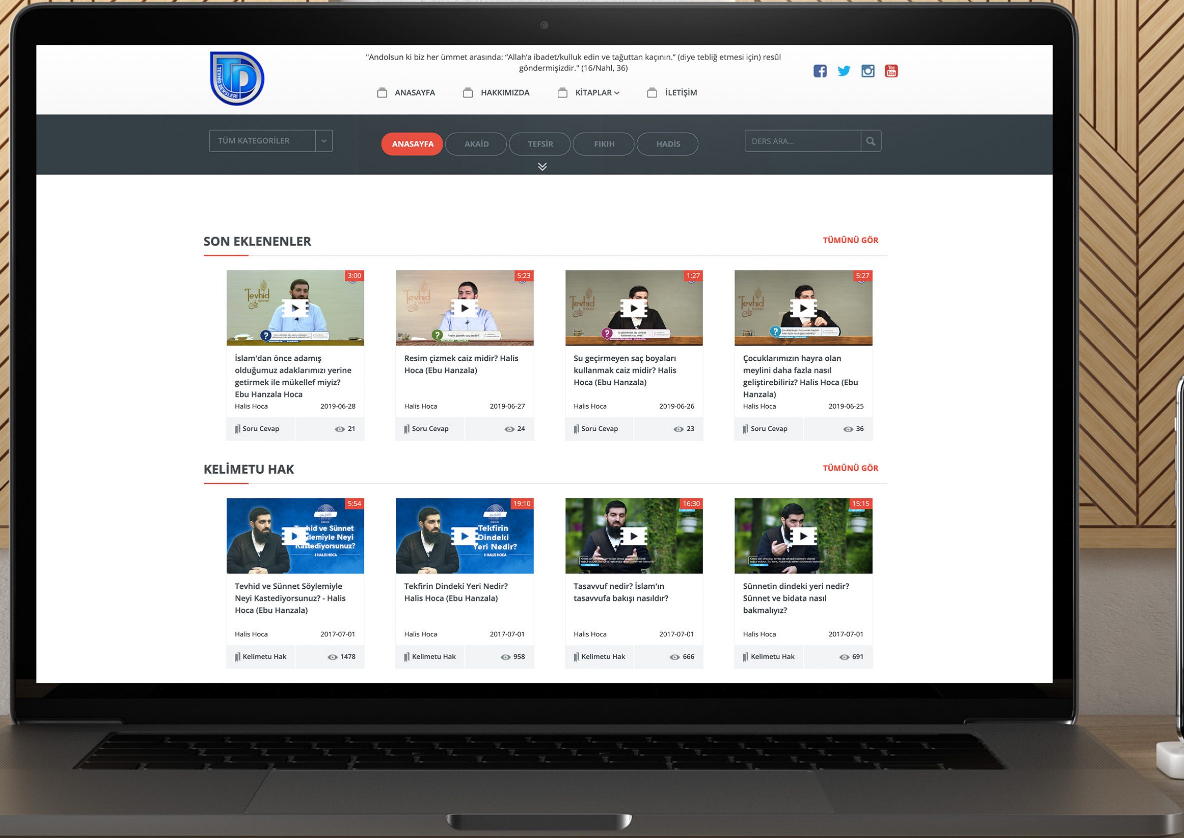
1. *Beşşar Esed'in babası ve devrin Suriye tağutu*
2. *Bu da o devirde Libya'da hüküm süren gaddar bir tağut idi*

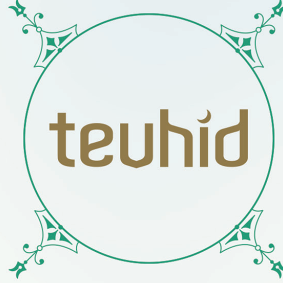
tevhiddersleri.org

WEB SİTEMİZİ

Yeniledik

"Tağuta kulluk etmekten kaçınıp Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı Müjdele!"
(39/Zümer, 17)

MOBİL UYGULAMA

TEVHİD DERSLERİ

TEVHİD DERGİSİ

TEVHİD MEALİ

RADYO TEVHİD

ISSN 2148-4635
9 772148 463504

ABONELİK İÇİN
info@tevhiddergisi.net
www.tevhiddergisi.org
+90 545 762 15 15